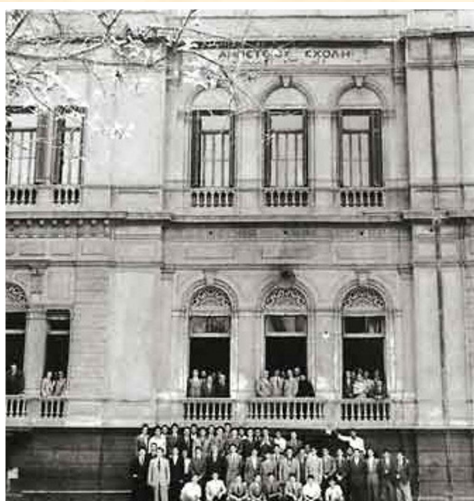

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ

ΤΕΥΧΟΣ 2/2019

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΕΥΧΟΣ 2/2019

ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΟΥΥΛΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521

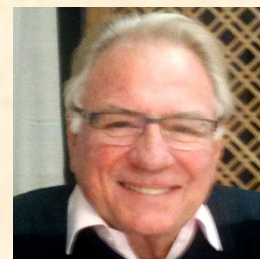
Υπεύθυνος Έκδοσης :	Δημήτρης Πιερής,	dpieris@gmail.com
Επιτροπή Σύνταξης :	Δημήτρης Πιερής,	κιν. 6932704820, dpieris@gmail.com
	Δημήτρης Κουντούρης,	κιν. 6937566410, dimpokou@yahoo.gr
	Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού,	κιν. 6946272271, vivianakarantinos@gmail.com
	Τάκης Σφακιανόπουλος,	κιν. 6932415018, takissfa@otenet.gr
Υπεύθυνος Παραγωγής :	Αντώνης Πατρινός,	κιν. 6936646796, anthony.patrinos@gmail.com

Περιεχόμενα

Αντί-Editorial, Δημήτρης Πιερής.....	3
Μερικές Αλήθειες Πάνω Στα ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ., Γιώργιος Θ. Δόκιος.....	4
Οι Δύο Σχολές, Δρ. Νικόλας Σφήκας.....	6
Πάρτυ Σε Μία Ταράτσα Στο Bab-el-Louk, Δημήτρης Α. Καπαϊτζής	7
Νέα από Συλλόγους Αιγυπτιωτών	9
Οι Απαρχές Της Ελληνικής Τηλεόρασης Και Οι Έλληνες, Νίκος Νικηταρίδης..	10
Σταφύλι Του Έρωτα, Δημήτρης Καλανδράνης.....	11
«Μαρίζα», Έφη Χαλκιά	12
Για Να Ξέρετε—Γλωσσικά	13
Παρουσίαση Βιβλίου Του Ν. Σφήκα, Πέρσα Κουμούτση.....	14
Αδελφοί Αχιλλόπουλοι, Μαρία Χαραλαμπίδου.....	15
Ο Ελληνικός Κινηματογράφος Στην Αίγυπτο (Μέρος β'), Γιώργος Μακρής.	16
Για τους Αμπετειανούς Chef	20
Πρακτικά Γενικής Συνέλευσης του Σ.Α.Σ. 20/3/2019.....	22
Γνωριμία και Επικοινωνία με τα μέλη του ΔΣ	27
Ελληνική Παράδοση, Καίτη Μπαραμίλη	28
Μικρές Αγγελίες	31
Μας Γράφουν για το «Περιοδικό Σ.Α.Σ.»	32

Το Περιοδικό Σ.Α.Σ. φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.
Η φωτογραφία της Αμπετείου Σχολής του εξωφύλλου στο Demerdash είναι του Γιώργου Ρωσσίδη.

.....γράφει ο Δημήτρης Πιερός

Απρίλιος 2019

Φίλες και φίλοι,

Αμπετειανές και Αμπετειανοί,

Ως Αμπετειανός και Πρόεδρος του Συλλόγου μας, συγχαίρω τους φίλους Αμπετειανούς, Δημήτρη Καπαϊτζή και Τάκη Σφακιανόπουλο για το εξαιρετικό βιογραφικό σημείωμα που επιμελήθηκαν, με τίτλο «Το ασύμμετρο μουστάκι του Θ. Κονά», στη μνήμη του αείμνηστου Διευθυντή μας.

Βέβαια όσοι αποφοίτησαν έως και το 1965 έζησαν εντονότερα τις δύο όψεις του χαρακτήρα του. Τόσο την καλή, όσο και την αδικαιολόγητα πολλές φορές αυστηρή.

Πιστεύω όμως ότι η αυστηρότητά του ήταν ως ένα βαθμό δικαιολογημένη, γιατί μην ξεχνάμε ότι διηύθυνε και παρακολουθούσε στενά χίλιους και πλέον μαθητές. Μετριάστηκε η αυστηρότητά του όμως, από τη χρονιά που οι μαθήτριες του Αχιλλοπουλείου εντάχθηκαν στην Αμπέττειο και άρχισε να διακρίνεται κάπου -κάπου κάποιο χαμόγελο κάτω από το πυκνό μουστάκι του.

Θυμήθηκα ένα περιστατικό που μου συνέβη, τέτοια εποχή περίπου, αποδεικνύοντας την υπέρμετρη αυστηρότητα του διευθυντή μας.

Πλησίαζε το τέλος της σχολικής χρονιάς 1960 -1961 και όπως συνηθιζόταν κάναμε στην αυλή του σχολείου πρόβες για τις Σχολικές μας επιδείξεις που θα γίνονταν στο Κοινοτικό Στάδιο. Ο γυμναστής μας Κώστας Θεοδωρόπουλος κάλεσε όλους τους μαθητές για μια δοκιμή της παρέλασης στην αυλή του σχολείου, υπό την αυστηρή παρακολούθηση του Διευθυντή μας. Παραταχθήκαμε σε εξάδες και με ένα εμβατήριο και το πρόσταγμα του γυμναστή μας, ξεκινήσαμε να περπατάμε. Βρισκόμουν στην εξωτερική πλευρά μιας εξάδας. Στο τέλος του διαδρόμου στρίβαμε και μπαίναμε στην άλλη πλευρά του παραλληλογράμμου που σχηματιζόταν στην αυλή. Στη στροφή βρισκόταν ο Δ/ντής, ακριβώς στο σημείο από όπου έπρεπε να περάσω μπροστά του. Δυστυχώς όμως, ο πρώτος εσωτερικά της εξάδας αντί να κάνει επί τόπου σημειωτόν έστριψε περπατώντας, με αποτέλεσμα να βρεθώ πίσω από τον Κονά. Βλέποντάς με ότι δεν πέρασα μπροστά του, γυρίζει και μου αστράφτει **ένα χαστούκι**, που όταν το θυμάμαι, ακόμα πονώ.

Όλοι μας λίγο-πολύ κάτι έχουμε να θυμηθούμε από τα μαθητικά μας χρόνια και τα θυμόμαστε χωρίς ίχνος κακίας, γιατί η ευγνωμοσύνη μας καλύπτει τις λίγες άτυχες στιγμές.

Οι Άγιες ημέρες του Πάσχα πλησιάζουν. Εύχομαι σε όλους σας και στις οικογένειές σας «Καλή Ανάσταση» και να γιορτάσετε με υγεία.

ΥΓ : Το αφιέρωμα του Δημήτρη και Τάκη στον αείμνηστο Θ. Κονά έχει τυπωθεί σε μικρό φυλλάδιο, και τα μέλη μας θα το παραλαμβάνουν ΔΩΡΕΑΝ με την εξόφληση της ετήσιας συνδρομής τους.

Μερικές Αλήθειες Πάνω Στα ΜΗ. ΣΥ. ΦΑ.

.....γράφει ο Γιώργος Θ. Δόκιος

Τα τελευταία χρόνια οι πολίτες στις αναπτυγμένες χώρες αξιοποιώντας το πλήθος των διαθέσιμων πηγών πληροφόρησης είναι πολύ περισσότερο ενημερωμένοι τόσο σχετικά σε θέματα υγείας και για τις διάφορες ασθένειες, όσο και για τις διαθέσιμες θεραπείες. Ταυτόχρονα φαίνεται να επιθυμούν να έχουν ολοένα και πιο ενεργό ρόλο στην επιλογή της θεραπείας τους. Γί' αυτό το λόγο το σχήμα της αυτοφροντίδας (self care) και της αυτοθεραπείας (self medication) καθιερώνονται σαν το πρώτο βήμα και η πρώτη επιλογή στη φροντίδα υγείας και στην αντιμετώπιση ήπιων και ελαφρών προβλημάτων υγείας.

Η αυτοφροντίδα σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (WHO) περιλαμβάνει το σύνολο των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνουν οι πολίτες με πρόθεση να βελτιώσουν την υγεία τους και γενικότερα την ευζωία τους όπως επίσης να δράσουν προληπτικά στην πιθανότητα κάποιας ασθένειας.

Η αυτοθεραπεία αποτελεί ένα μέρος της αυτοφροντίδας και συνιστά την υπεύθυνη επιλογή και χρήση των Μη Συνταγογραφούμενων Φαρμάκων (ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ) προκειμένου να αντιμετωπισθούν ήπιες ασθένειες ή ήπια συμπτώματα, που έχουν διαγνωσθεί εμπειρικά από τον ίδιο τον ασθενή, χωρίς την υποχρεωτική παρέμβαση ιατρού.

Τα τελευταία χρόνια η αυτοθεραπεία εμποδίζεται με διαρκώς αυξανόμενη τάση στην Ευρώπη. Υποστηρίζεται από τα συστήματα υγείας για να καλύψει ένα μέρος της υγειονομικής και φαρμακευτικής περίθαλψης, καθώς θεωρείται ότι εξοικονομεί πόρους και μειώνει τις δαπάνες τόσο για ακριβά συνταγογραφούμενα φάρμακα, όσο και για επισκέψεις σε ιατρούς.

Το κυριότερο εργαλείο για ν' αντιμετωπίσουν οι πολίτες ήπια και εύκολα αναγνωρίσιμα προβλήματα υγείας με τη καθοδήγηση του φαρμακοποιού, χωρίς να καταφύγουν απαραίτητα στο σύστημα υγείας είναι τα Μη Συνταγογραφούμενα Φάρμακα (ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ), δηλαδή εγκεκριμένα φαρμακευτικά σκευάσματα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αυτοθεραπείας. Τα ΜΗΣΥΦΑ είναι φάρμακα δοκιμασμένα, καθιερωμένα από χρόνια και αποδεδειγμένα ασφαλή. Οι παρενέργειες που πιθανόν να παρουσιάσουν είναι ήπιες και γι' αυτό το λόγο η συμβουλή και η συνεργασία του φαρμακοποιού είναι χρήσιμη και συνιστάται.

Στην Ελλάδα, ο χαρακτηρισμός ενός φαρμάκου σαν ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ καθορίζεται από το Υπουργείο Υγείας και από τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (ΕΟΦ). Διακρίνονται έξι μεγάλες θεραπευτικές κατηγορίες:

- 1) φάρμακα για το βήχα και το κρυολόγημα (cough & cold) και για παθήσεις του ανώτερου αναπνευστικού συστήματος όπως σιρόπι και καραμέλες για το βήχα
- 2) αναλγητικά (analgesics) και προϊόντα για τον πόνο και τον πυρετό
- 3) φάρμακα για το γαστρεντερικό σύστημα (digestive) και για παθήσεις όπως η διάρροια και η δυσκοιλιότητα .
- 4) βιταμίνες και συμπληρώματα διατροφής (vitamins-tonics) όπως ασβέστιο και πολυβιταμινούχα

Υπάρχουν βεβαίως και άλλες, μικρότερες κατηγορίες ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ που αφορούν σε προϊόντα για το κυκλοφορικό και το ουροποιητικό σύστημα, τη ναυτία, τη φροντίδα της στοματικής κοιλότητας, αλλά και τη διακοπή του καπνίσματος.

Τα ΜΗΣΥΦΑ αντιπροσωπεύουν το 11% της φαρμακευτικής αγοράς και οι πωλήσεις τους παγκοσμίως ανέρχονται σε \$ 111 δισεκατομύρια. Η συνεχώς αυξανόμενη χρήση των ΜΗΣΥΦΑ και γενικότερα της αυτοθεραπείας τα τελευταία χρόνια , οφείλεται στο γεγονός ότι οι κυβερνήσεις έχουν σαν στόχο να ενισχύσουν τον ρόλο του πολίτη – ασθενή στην πρόσβαση φαρμάκων και θεραπειών, αλλά και να μειώσουν τις δαπάνες των συστημάτων υγείας. Σύμφωνα με μελέτη της Πανευρωπαϊκής Οργάνωσης για την αυτοφροντίδα (AESGP), η κοινωνική και οικονομική αξία της αυτοφροντίδας έγκειται στο γεγονός ότι οι πολίτες είναι σε θέση να διαχειριστούν οι ίδιοι από μόνοι τους προβλήματα υγείας, με ελάχιστη ή και καμία παρέμβαση από τους ιατρούς. Με αυτό τον τρόπο, οι δημόσιοι πόροι που θα χρησιμοποιούνταν για τη θεραπεία ήπιων συμπτωμάτων μπορούν τώρα να κατευθυνθούν για την αντιμετώπιση πιο σοβαρών ασθενειών που έχουν μεγαλύτερο αντίκτυπο στη δημόσια υγεία.

Η διανομή των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ στην Ευρώπη εξαρτάται από τα ιδιαίτερα κοινωνικά, οικονομικά, γεωγραφικά χαρα-

κτηριστικά, αλλά κυρίως εξαρτάται από την φαρμακευτική πολιτική, το σύστημα τιμολόγησης και αποζημίωσης και το θεσμικό πλαίσιο κάθε χώρας. Οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες ακολουθούν τους δικούς τους κανόνες για τα φαρμακευτικά σκευάσματα που ανήκουν στην κατηγορία των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ με ένα ελεύθερο σύστημα τιμολόγησης, χωρίς κρατική παρέμβαση, αλλά με λειτουργία ανταγωνισμού ώστε η αγορά αφενός να αυτό-καθορίζεται και αφετέρου να αυτορυθμίζεται.

Ο Γιώργος Θ. Δόκιος έχει ολοκληρώσει την επαγγελματική του σταδιοδρομία και προσφέρει εθελοντικά τις υπηρεσίες του με την ιδιότητα του Γενικού Διευθυντού στον Σύνδεσμο Εταιρειών Φαρμάκων Ευρείας Χρήσεως. Είναι παντρεμένος με τη Καίτη και έχουν δύο παιδιά, τον Θωμά και την Αριάδνη που τους έχουν χαρίσει από ένα εγγονάκι.

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

Οι Δύο Σχολές

.....γράφει ο Δρ. Νικόλας Σφήκας

Συχνά, όταν η τέχνη αλλά και η αρχιτεκτονική βρίσκονται σε αδιέξοδο αναγκάζονται να κοιτάξουν πίσω για να ψάξουν θέματα με σημαντικό υλικό που θα μπορούσαν να τους ξαναδώσουν ζωή. Ίδια θέματα λοιπόν επανέρχονται και επανεξετάζονται, αλλά με νέες αναλύσεις, φιλοσοφίες, προεκτάσεις και τεχνικές. Και για τον διαχωρισμό του παλιότερου από το νεότερο ρεύμα που δημιουργείται προστίθεται πολλές φορές η λέξη νέο! Νεοκλασικισμός, νεο-μπαρόκ, νεογοθτικός, νεοφαραωνικός κλ.π. Άλλες φορές πάλι, οι καλλιτέχνες επηρεάζονται ή αντιγράφουν για να κάνουν το άλμα που αργότερα ίσως τους οδηγήσει σε νέα κινήματα. Παράδειγμα αποτελεί η επιρροή που δέχθηκε ο de Chirico από τον Arnold Böcklin, ένα καλλιτέχνη, από τον οποίο είχε εντυπωσιαστεί και του οποίου θαύμαζε τα μυθικά τοπία.

Το κείμενο αυτό εστιάζει σε δυο σχολές, στο περίφημο έργο Η Σχολή των Αθηνών και στη Σχολή της Αλεξάνδρειας, καθώς το δεύτερο, του Μωχάμεντ Νάγκι, πρόκειται για σπονδή στο πρώτο, δηλαδή στην τοιχογραφία του Ραφαήλ.

Απ' όλους τους φιλοσόφους της Σχολής της Αλεξάνδρειας, των οποίων τα μοντέλα είναι σχεδόν όλα γνωστά, αξίζει να αναφερθεί ο Ηράκλειτος. Ο Ραφαήλ για να ζωγραφίσει τον Εφέσιο φιλόσοφο, χρησιμοποίησε τα χαρακτηριστικά του Μιχαήλ Άγγελου. Το γεγονός αυτό αποκαλύπτει τη μεγαλοψυχία του, καθώς την περίοδο εκείνη οι δυο καλλιτέχνες βρισκότουσαν σε διαμάχη.

Ο Ραφαήλ και ο Νάγκι είχαν μορφωμένο περίγυρο κατάλληλο να τους διοχετεύσουν ιστορικά στοιχεία και όχι μόνο. Ο Νάγκι όμως, για να αποφύγει το λάθος του Ραφαήλ, εστίασε καθαρά στον Μεγαλέξανδρο και διαίρεσε τις μορφές στα δυο. Αξίζει να επισημανθεί η άποψη του Λουτσάνο ντε Κρεσέντσο σχετικά με τη Σχολή των Αθηνών. Ο συγγραφέας, ηθοποιός και μηχανικός μιλά για τους δύο μεγάλους φιλοσόφους της αρχαίας ελληνικής σκέψης, τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, οι οποίοι περιεργάζονται ο ένας τον άλλο με αυστηρό ύφος, και μας προτείνει να εφοδιαστούμε με ένα μεγεθυντικό φακό: «μπορείτε να παρατηρήσετε ότι, ενώ ο πρώτος έχει υπομάλης τον Τίμαιο και με το δεξί χέρι δείχνει τον ουρανό, ο δεύτερος κρατά σφιχτά τα Ηθικά και δείχνει τη γη. Ο Ραφαήλ, πιθανότατα, δεν πρέπει να καταλάβαινε πολλά από φιλοσοφία· είχε ακούσει τους λογίους του καιρού του να λένε ότι, από αυτούς τους δυο, ο ένας ήταν ιδεαλιστής και ο άλλος ρεαλιστής, και είπε να τους ζωγραφίσει συμβολικά σ' αυτές τις πόζες.

Στην πραγματικότητα, πολλοί διέπραξαν το σφάλμα του Ραφαήλ, και εμένα δε μου φαίνεται σωστό απέναντι στον Αριστοτέλη να περιορίσουμε τη σκέψη του σε ένα είδος πρακτικής εγκυκλοπαίδειας του ευ ζην. Όντως, ο Σταγειρίτης δεν παραμέλησε καθόλου το λεγόμενο υπερβατικό· ίσα ίσα, διευθέτησε όλα τα φιλοσοφικά δόγματα ανάλογα με τη σημασία τους στις βαθμίδες μιας πυραμίδας, στην κορυφή της οποίας τοποθέτησε τη μεταφυσική και τον Θεό, τον πρώτον κινούν του παντός. Η αλήθεια είναι ότι, όπως λέει ο Τζοβάνι Ρεάλε, ο Πλάτωνας, εκτός από φιλόσοφος ήταν και μυστικιστής, ενώ ο Αριστοτέλης ήταν και επιστήμονας».

Σχετικά με τον μεγάλο Αιγύπτιο ζωγράφο Μωχάμεντ Νάγκι αξίζει να πούμε ότι θεμελίωσε την Εικαστική Αλεξανδρινή Νάχντα μαζί με τα αδέρφια Άντχαμ και Σέιφ Ουάνλι και τον Μαχμούντ Σάϊντ. Αλ-νάχντα σημαίνει η Αφύπνιση, η Αναγέννηση, και ξεκίνησε στα τέλη του 19ου αιώνα στο Κάιρο, απ' όπου και εξαπλώθηκε στην υπόλοιπη Αίγυπτο καθώς και σε άλλες αραβικές χώρες.

Ο Νάγκι από το 1939 άρχισε να ασχολείται με τη Σχολή της Αλεξάνδρειας. Βασίστηκε στην ιδέα της Σχολής των Αθηνών του Ραφαήλ και δημιούργησε ένα νέο ρεύμα πνευματικότητας μέσω διαλόγου διαφορετικών εποχών. Στο πρώτο πλάνο υπάρχει, ψηλά και στο κέντρο, ο ανδριάντας του έφιππου Μεγαλέξανδρου, ενώ ένας βάρβαρος είναι πεσμένος στα δεξιά του. Μπροστά στο βάθρο του ανδριάντα στέκεται η Αγία Αικατερίνη της Αλεξάνδρειας, μορφοποίηση της φιλοσόφου Υπατίας, καθώς τα δύο πρόσωπα είχαν κοινά χαρακτηριστικά την ομορφιά, τη μόρφωση και τον μαρτυρικό τους θάνατο. Ένας αριθμός διακεκριμένων Ελλήνων και Αράβων, από διαφορετικές εποχές, καταλαμβάνει τον πίνακα, σε όλο το μήκος του. Ανάμεσά τους ο Αρχιμήδης, ο Κωνσταντίνος Καβάφης, ο Ισπανοάραβας φιλόσοφος Αβερρόης και ο καινοτόμος Αιγύπτιος άνθρωπος του πνεύματος Τάχα Χουσεΐν. Σε δεύτερο πλάνο διακρίνεται η Πτολεμαϊκή πόλη με τον Φάρο και στο βάθος απλώνεται ο Μέγας Λιμνή. Τον Αλεξανδρινό ζωγράφο απασχόλησαν και άλλα θέματα με ελληνικό και κυπριακό περιεχόμενο.

Σε αντίθεση λοιπόν με την άψογη γεωμετρική διάταξη των μορφών της Σχολής των Αθηνών, η Σχολή του Νάγκι οργανώνεται εντελώς διαφορετικά καθώς παρουσιάζει εξίσου Έλληνες και Άραβες φιλοσόφους. Χαρακτηριστικό παραμένει ότι και τα δύο έργα γεννήθηκαν σε Αναγέννηση και προβάλλουν την ελληνική ιστορία.

Βιβλιογραφία:

- Κρεσέντσο ντε Λουτσάνο, Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Φιλοσοφίας, Αθήνα 2004.
- Σφήκας Νικόλας, Αλεξάνδρεια, από τον Καβάφη στον Μ. Αλέξανδρο, Αθήνα 2019.

Λεζάντες :

- Ραφαήλ, Η Σχολή των Αθηνών, 1509-1511, νωπογραφία, 500x770 εκ., Αποστολικό Παλάτι του Βατικανού.
- Μωχάμεντ Νάγκι, Η Σχολή της Αλεξάνδρειας, μετά το 1950, λάδι σε καμβά, 75x175 εκ. Πινακοθήκη Μωχάμεντ Νάγκι, Κάιρο.

Ο Νικόλας Σφήκας σπούδασε Αρχιτεκτονική Εσωτερικού Χώρου, Ζωγραφική και Χαρακτική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Helwan Καΐρου. Εκπόνησε τη διδακτορική διατριβή του στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Επιμελήθηκε εσωτερικούς χώρους μουσείων και εκθέσεων. Ασχολήθηκε με αναπαραστάσεις αρχαίων μνημείων και ευρημάτων.

Πάρτυ Σε Μία Ταράτσα Στο Bab-el-Louk

.....γράφει ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής

Καλοκαίρι του 1960, Παρασκευή απόγευμα στο Κάιρο. Ο καιρός πολύ ζεστός μ ένα αεράκι να έρχεται από την έρημο και να κάνει την ζέστη ακόμα πιο αισθητή. Κόσμος πολύς στους δρόμους, τα δε λεωφορεία και τραμ κάτι παραπάνω από γεμάτα με τις πόρτες ανοικτές μια που δεν μπορούσαν να κλείσουν αφού πολλοί επιβάτες ήταν κρεμασμένοι απ έξω με κίνδυνο της ζωής τους. Που να τολμήσεις να πλησιάσεις. Τα λαϊκά καφενεία κι αυτά γεμάτα ντόπιους. Σύννεφο ο καπνός από τα τσιγάρα και τους ναργιλέδες, με τα ραδιόφωνα να παίζουν στη διαπασών. Το τάβλι ... έδινε κι έπαιρνε μέσα σε μία άνευ προηγουμένου οχλαγωγία που την προκαλούσαν οι καυγάδες και οι προκλήσεις μεταξύ των παικτών αλλά και οι μεγαλόφωνες πολιτικές συζητήσεις των θαμώνων. Εκείνη την εποχή, οι Αιγύπτιοι διακατέχονταν από μία, θα έλεγα, αισιοδοξία για ένα καλύτερο μέλλον της πατρίδας τους. Ιδίως οι νεώτεροι.

Η περιρρέουσα όμως ατμόσφαιρα, όσον αφορά τις ξένες παροικίες της πρωτεύουσας που αργά αλλά σταθερά συρρικνώνονταν, ήταν αρκετά διαφορετική. Ένα βαρύ, ψυχρό σύννεφο γεμάτο ανησυχία και ανασφάλεια πλανιόταν πάνω από Έλληνες, Ιταλούς, Γάλλους και άλλης εθνικότητας ξένους. Εδώ και ένα δύο χρόνια είχαν αρχίσει σιγά-σιγά να εγκαταλείπουν την Αίγυπτο. Οι πιο ηλικιωμένοι δυσκολεύονταν να πιστέψουν ότι θα έφευγαν από την δεύτερη πατρίδα τους σε μία δύσκολη για την ηλικία τους περίοδο ενώ οι νεώτεροι που οι περισσότεροι ήταν γεννημένοι εκεί, ήλπιζαν ότι πηγαίνοντας σε κάποια άλλη χώρα θα είχαν ένα καλύτερο μέλλον.

Εκείνο το απόγευμα, δύο νεαροί Έλληνες κολλητοί φίλοι, ο Σταύρος και ο Αλέκος κάθονταν στο «A l'Americain» τρώγοντας το αγαπημένο παγωτό τους- trois petits cochons- και προσπαθούσαν να κάνουν κάποια σχέδια εν όψει της προσεχούς εγκατάστασης τους στην Ελλάδα. Ξαφνικά, λες και ήθελαν να ξεφύγουν από τις δύσκολες σκέψεις, τους έρχεται η ιδέα να διοργανώσουν ένα πάρτυ για φίλους και συναδέλφους. Ένα κατά κάποιο τρόπο αποχαιρετιστήριο πάρτυ. Όσο περνούσε η ώρα η ιδέα τους άρεσε κι αποφάσισαν σύντομα να συναντηθούν για να συζητήσουν τις λεπτομέρειες.

Πράγματι, οι δύο φίλοι ξανασυναντήθηκαν δύο ημέρες μετά, στο ίδιο μέρος. Το θέμα που τους απασχολούσε πιο πολύ ήταν η εύρεση του κατάλληλου χώρου. Ο Σταύρος κατοικούσε με τους γονείς του και την γιαγιά του σ ένα διαμέρισμα στην "Αντιχάνα", ο δε Αλέκος με τους γονείς του και την αδελφή του την Ελένη, έμενε στον τελευταίο όροφο μιας 6-όροφης πολυκατοικίας στην περιοχή του Bab El Louk, ιδιοκτησίας του θείου του. Οι περισσότεροι ένοικοι της, με εξαίρεση μιας οικογένειας Ιταλών, ήταν Έλληνες με πολύ καλές σχέσεις μεταξύ τους. Οι δύο φίλοι υπολόγιζαν ότι οι καλεσμένοι τους θα ήταν περίπου 40-45 άτομα οι οποίοι ήταν αδύνατον να χωρέσουν στα σπίτια τους. Η μία ιδέα έφερνε την άλλη και εκεί που η συζήτηση οδηγείτο σε αδιέξοδο, ο Αλέκος θυμήθηκε την ταράτσα του σπιτιού του. Χωρίς να χάσουν χρόνο, βρέθηκαν εκεί ...για την επιθεώρηση του χώρου. Η ταράτσα ήταν ευρύχωρη, με καλή και ανεμπόδιστη θέα αφού τα γύρω σπίτια ήταν πιο χαμηλά. Είχε κι ένα δώμα με "βοηθητικό" χώρο, που χρησίμευε ως πλυσταριό, ήταν κι αυτό ένα πλεονέκτημα για την περίπτωση, όπως και ο ανελκυστήρας που έφτανε μέχρι την ταράτσα. Το μόνο πρόβλημα ήταν η έλλειψη ηλεκτρικού ρεύματος. Αλλά κι αυτό θα το έλυναν. Ο Αλέκος είχε ένα συνάδελφο, τον Ζωρζ λιβανικής καταγωγής, που τα κατάφερνε στα ηλεκτρολογικά και θα ήταν κι αυτός προσκαλεσμένος. Ο Ζωρζ λοιπόν δέχτηκε με προθυμία, άλλωστε γλυκοκοίταζε την Ελένη, να βάλει μερικές πολύχρωμες λάμπες παίρνοντας ρεύμα από την κοινόχρηστη σκάλα. Το μενού θα ήταν, για ευκολία, μία μεγάλη ποικιλία από σάντουιτς που θα έφτιαχναν οι δύο φίλοι με τη βοήθεια της Ζέϊναμπ, που βοηθούσε τη μητέρα του Αλέκου στις δουλειές του σπιτιού. Τα ποτά, αναψυκτικά και μπύρες, τα πρόσφερε ο γείτονας του Αλέκου, ο κύριος Δημήτρης που διατηρούσε μία κάβα στη περιοχή του Αμπντίν. Άλλωστε οι δύο του κόρες, η Νίκη και η Ρένα, ήταν προσκαλεσμένες στο πάρτυ.

Το πάρτυ ορίστηκε για το επόμενο Σάββατο. Ο Ζωρζ από την προηγούμενη ημέρα φρόντισε τον ηλεκτροφωτισμό της ταράτσας. Οι δύο φίλοι με τη βοήθεια και της Ζέϊναμπ έπιασαν δουλειά πρωί-πρωί. Ανέβασαν στη ταράτσα το νέο HI-FI συγκρότημα, ράδιο-πικάπ και μαγνητόφωνο, του Αλέκου. Έκαναν με επιτυχία και την σχετική δοκιμή, τοποθέτησαν δύο τρία πτυσσόμενα τραπεζάκια για μπουφέ και το σκηνικό συμπληρώθηκε με αρκετές καρέκλες γύρω-γύρω. Το απόγευμα ήταν όλα έτοιμα για το πάρτυ και οι δύο φίλοι αγωνιούσαν πλέον εάν θα είχε επιτυχία και αν θα ανταποκρίνονταν στην πρόσκληση όλοι οι καλεσμένοι τους.

Με το που βράδιασε, άρχισαν να καταφθάνουν οι καλεσμένοι μέσα σε μία χαρούμενη ατμόσφαιρα. Όλοι ήρθαν !!!! Αθλητές και αθλήτριες του Ελληνικού αθλητικού ομίλου, η Θάλεια με τον άντρα της, ο Μάκης με την αδελφή του την Δέσποινα, η Άννα και ο Μέμος, η Νίκη και η Ρένα, μία καλλίγραμμη και όμορφη Γαλλογερμανίδα η Μαντλέν, με τον Λορέντζο και οι δύο συνάδελφοι του Σταύρου. Ήταν εκεί και η ιταλίδα Γιολάντα, μπασκετμπωλίστρια της Προ Πάτρια και τελευταίο φλέρτ του Σταύρου. Και βέβαια δεν έλειπαν ο Ζώρζ και κάποιοι άλλοι φίλοι.

Γρήγορα η πίστα γέμισε φουρώ και μπλού τζην και τα ζευγάρια παραδόθηκαν στους ήχους των τελευταίων σουξέ των λάτιν, του ροκ αντ ρολ αλλά και των μπλουζ . Το κέφι σιγά- σιγά άναβε.... Σε κάποια στιγμή, αργότερα, ο πονηρός Αλέκος βάζει με τρόπο στο πικ απ ένα δίσκο οριεντάλ, οπότε η μιλημένη Ζέϊναμπ, που ήταν κι αυτή παρούσα, ορμάει στη πίστα και αρχίζει να λικνίζετε με μοναδική χάρη στο ρυθμό της μελωδίας..... Όπως ήταν φυσικό οι φωνές και τα παλαμάκια έφτασαν μέχρι πέρα ώσπου ξαφνικά μ' ένα τσαφ σβήνουν τα φώτα μέσα σ ένα μακρόσυρτο ααα.. Η πρόχειρη εγκατάσταση του Ζώρζ δεν άντεξε. Ευτυχώς το σύνθετο μουσικό συγκρότημα συνέχισε να παίζει, διότι έπαιρνε ρεύμα από το διαμέρισμα του Αλέκου. Η Ζέϊναμπ, έτρεξε κι έφερε δύο λάμπες πετρελαίου, ενώ το σχεδόν γεμάτο φεγγάρι βοήθησε κι αυτό για να συνεχισθεί το πάρτυ μέσα σε μία πολύ ρομαντική ατμόσφαιρα. Μερικοί πιο τολμηροί βρήκαν την ευκαιρία, στους ήχους του "kiss of fire" να παρασύρουν στην πίστα τις ντάμες τους σ ένα θερμό "cheek to cheek"...

Έτσι το πάρτυ κυλούσε αργά προς το τέλος του. Οι καλεσμένοι άρχισαν λίγοι-λίγοι να φεύγουν με έκδηλη την συγκίνηση στα πρόσωπα τους. Κάποιοι που σχεδίαζαν να εγκαταλείψουν την Αίγυπτο υπόσχονταν να κρατήσουν την επαφή και ίσως κάποτε να συναντιόντουσαν και πάλι. Πρώτοι οι οργανωτές του πάρτυ. Ο Σταύρος

και ο Αλέκος.....

Αυτοί κράτησαν το λόγο τους !! Μερικά χρόνια αργότερα και μετά που παντρεύτηκαν, τα κατάφεραν να "μαζέψουν", κάπου στην Αθήνα , μερικούς από εκείνο το πάρτυ .

Ο Μάκης ήρθε από την Λιβύη, η Θάλεια με τον άντρα της που ήδη είχαν εγκατασταθεί στην Κύπρο, η Μαντλέν από τη Λιών ο Αριστείδης από το Σαν Πάολο, η Γιολάντα που εν τω μεταξύ είχε παντρευτεί στην Ιταλία, ο Λορέντζο με τη γυναίκα του ήρθαν από την Μάλτα, η Ελένη με τον άντρα της και μερικοί άλλοι που κατοικούσαν πλέον στην Αθήνα. Μόνο ο Ζωρζ απουσίασε. Ίσως ήταν ακόμα χολωμένος που η Ελένη, αγνόησε το ενδιαφέρον του, τότε στο Κάιρο.....

Η χαρά και η συγκίνηση, που ξανάσμιζαν, ήταν φανερά ζωγραφισμένες στα πρόσωπα τους που ναι μεν είχαν χάσει τη νεανική τους φρεσκάδα, ύστερα από τόσα χρόνια, τίποτα όμως δεν εμπόδισε τον χείμαρρο των αναμνήσεων τους από την Αίγυπτο. Τίποτα όμως δεν εμπόδισε και το κέφι τους. Η καρδιά τους πέταγε όπως τότε Άλλη μία αξέχαστη βραδιά, αυτή τη φορά στην Αθήνα !!!!

Ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής γεννήθηκε στο Κάιρο. Αποφοίτησε από την Αμπέτσιο Σχολή το 1955 (Εμπορικό Τμήμα). Ήρθε στην Ελλάδα το 1959 και προσλήφθηκε στο τμήμα πωλήσεων της πολυεθνικής Philips. Διετέλεσε Διευθυντής Πωλήσεων Ν. Ελλάδος της Siera-Ruton-Pore (θυγατρική της Philips). Αργότερα ειδικεύθηκε στο Marketing στη Γαλλία από την Philips International και το 1987 ανέλαβε την Διεύθυνση Marketing των οικιακών προϊόντων Ήχου της Philips Ελλάδος. Τώρα είναι συνταξιούχος. Κατοικεί στην Αθήνα. Είναι παντρεμένος και έχει μία κόρη.

Νέα από Συλλόγους Αιγυπτιωτών

Στιγμιότυπο από την ευλογία και κοπή της Βασιλόπιτας για τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Πολεμιστών Εκστρατευτικών Σωμάτων Μέσης Ανατολής Ριμνιτών Ιερολοχιτών, που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9 Φεβρουαρίου 2019 στον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων, παρουσία πλήθους μελών.

Στην φωτογραφία από αριστερά, η κα Μ. Βασσάλου, η κα Ε. Σιδεράκη, ο Πρόεδρος κ. Γ. Μονογιός, ο Μητροπολίτης Ηλιουπόλεως Αιγύπτου κ. Θεόδωρος, ο Διάκονος του Μητροπολίτου και η κα Γ. Φλωρεντή - Παπουτσάκη.

Την ίδια ημέρα στο Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων (Σ.Α.Ε.) είχαν μαζευτεί και Αχιλλοπουλίνες του 1964 μεταξύ των οποίων η Μαίρη Χαραλαμπίδου, η Εύα Μαραγκάκη, Μάρω Ρεμπούλη, Ήβη Παρδάλη, Κρίστου Ρεπαπή, Ελένη Φανιουδάκη, Κική Καρδασιάρη και Θέμις Πρωτόπαπα. Στην παρέα ήταν καλεσμένος και ο πρόεδρος του συλλόγου μας, Μίμης Πιερής, ο οποίος τις ενημέρωσε για το καταστατικό το οποίο δίνει τη δυνατότητα και στις Αχιλλοπουλίνες να γίνουν μέλη μας.

Γνωρίζετε κάποιον Αμπετειανό ή Αιγυπτιώτη με ηλεκτρονική διεύθυνση που θα ήθελε να διαβάσει «ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ. ; Στείλτε μας την ηλεκτρονική του διεύθυνση και θα τον περιλάβουμε στην λίστα διανομής !

Οι Απαρχές Της Αιγυπτιακής Τηλεόρασης Και Οι Έλληνεςγράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Από τα μέσα Απριλίου του 1951 είχαν ξεκινήσει στο Κάιρο οι δοκιμές εφαρμογής της τηλεόρασης από μία Γαλλική Εταιρία και από την Radiodifusion Francaise. Ο πρόχειρος σταθμός είχε στηθεί στον τρίτο όροφο κτιρίου δίπλα από το σιδηροδρομικό σταθμό του Μπαμπ ελ Λουκ, ενώ ψηλά σ' ένα κτίριο είχε τοποθετηθεί η κεραία, την οποία με ιδιαίτερη περιέργεια έβλεπαν οι περαστικοί.

Καθημερινά γίνονταν μία και δύο μεταδόσεις, που στην αρχή παρακολουθούσαν οι τεχνικοί, οι ειδικοί, μα και πολλοί περιέργοι. Συγκεκριμένα, δύο μηχανήματα τηλεοράσεως είχαν εγκατασταθεί στη μία αίθουσα, σε μία άλλη ήταν οι εγκαταστάσεις, μια τρίτη φιλοξενούσε τους τεχνικούς, ενώ επτά μικρές οθόνες είχαν εγκατασταθεί σε διάφορες αίθουσες όπου σαν σε αίθουσα κινηματογράφου παρακολουθούσαν οι φιλομαθείς.

Όλα τα σπίτια σε ακτίνα 10 χλμ. από το σταθμό μπορούσαν με ένα μηχάνημα λήψης να παρακολουθήσουν τις μεταδόσεις του πρόχειρου αυτού τηλεοπτικού σταθμού. Οι τυχεροί και εκλεκτοί όμως ήταν πολύ λίγοι. Μερικές προσωπικότητες με επικεφαλής το Βασιλέα Φαρούκ, τον πρωθυπουργό και μερικοί άλλοι είχαν στα σπίτια τους μηχανήματα λήψεως για να δουν το πρόγραμμα που μεταδιδόταν. Η κεραία που είχαν φέρει μαζί τους οι Γάλλοι ήταν μικρής εντάσεως, διότι η τηλεόραση τότε στην Αίγυπτο ήταν μονάχα δοκιμαστική και λίγο μετά ο πρόχειρος σταθμός θα διαλύονταν και οι Γάλλοι θα έφευγαν έως ότου κληθούν για κάτι μονιμότερο.

Εν τω μεταξύ η αίθουσα λήψης των εικόνων με τους ισχυρούς προβολείς και τα δύο μηχανήματα θύμιζε κινηματογραφικό στούντιο. Είχε στηθεί μια μικρή σκηνή, οι οπερατέρ είχαν λάβει θέσεις και ήταν έτοιμοι για τη μετάδοση. Σαν σε κινηματογραφική ταινία άρχιζε η παράσταση. Έπεφταν τα γράμματα με τον τίτλο "Τηλεόραση του Νείλου", το όνομα του σκηνοθέτη Γκαμάλ Μπέη Μαχγκούρ και σε λίγο ο εκφωνητής μετέδιδε σύντομα τις ειδήσεις. Κατόπιν μεταδίδεται ένα μικρό σκετσάκι με τίτλο "Ο Αιγυπτιακός Γάμος", με τους ηθοποιούς και τις χορεύτριες να εμφανίζονται λίγο πρόχειρα, αφού δοκιμές δεν γίνονταν. Χορός, τραγούδι και ζέστη που φτάνει τους 50 βαθμούς. Κατόπιν το λόγο έχει και πάλι ο εκφωνητής που αναγγέλλει το χορευτικό ζευγάρι Καστρινού - Ζώκκα. Είναι οι πρώτοι Έλληνες που λαμβάνουν μέρος στο πρόγραμμα της αιγυπτιακής τηλεόρασης. Δύο ωραιότατοι χοροί και οι θεατές να μένουν εκστατικοί από το θέαμα. Ακολουθεί μία ταινία, μέσω ενός ειδικού μηχανήματος. Μία ώρα κράτηση συνολικά η μετάδοση, ενώ ακόμα οι Καϊρίνοι δεν μπορούσαν να καταλάβουν πως η εικόνα μεταδίδεται από τη μία αίθουσα στην άλλη.

Ακολουθεί η Επανάσταση και η εξορία του Βασιλέως το 1952, η ανακήρυξη της Αιγυπτιακής Δημοκρατίας το 1953, η ανάληψη της εξουσίας από το Νάσσερ το 1954...κι η τηλεόραση μένει πίσω... Ως το Γενάρη του 1955 που διαβάζουμε πως αποφασίστηκε ότι η Αλεξάνδρεια θα ήταν η πρώτη πόλη της αιγυπτιακής δημοκρατίας που θα εγκαθίστατο σταθμός τηλεόρασης και για το σκοπό αυτό παραλήφθηκε η έπαυλη Μάλεκ Μπερ Τουσουν... Ακολουθεί και πάλι τηλεοπτική σιωπή, αφού το 1956 έχουμε την Κρίση του Σουέζ και το 1958 τη δημιουργία της Ηνωμένης Αραβικής Δημοκρατίας.

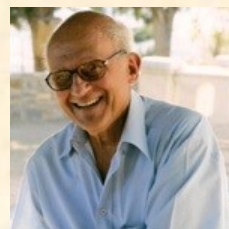
Και φτάνουμε στα τέλη του 1959 οπότε η Αίγυπτος υπογράφει σύμβαση με τη Radio Corporation of America για να παράσχει στη χώρα ένα τηλεοπτικό δίκτυο. Η κατασκευή του Ραδιοτηλεοπτικού Κέντρου στο Κτίριο Μασπέρο ολοκληρώθηκε το 1960 και στις 21 Ιουνίου της ίδιας χρονιάς έλαβε χώρα η πρώτη εκπομπή της Αιγυπτιακής Τηλεόρασης, η οποία κράτησε 5 ώρες και περιλάμβανε απαγγελία του Κορανίου, ομιλία του Νάσσερ, τον εθνικό ύμνο και σύντομο δελτίο ειδήσεων.

Κι όσα ακολούθησαν αποτελούν πλέον την ιστορία της αιγυπτιακής τηλεόρασης, σε μια σειρά της οποίας με τίτλο "Μα ελ Αϊλα" (Με την Οικογένεια) που προβλήθηκε το 1960 – την πρώτη χρονιά της επίσημης παρουσίας της δηλαδή – σε σκηνοθεσία Αμπάς Κάμελ εμφανιζόταν και ο Αιγυπτιώτης θεατράνθρωπος Γιώργος Ιορδανίδης.

Έτσι, οι Έλληνες και το 1951 και το 1960 είχαν το προνόμιο να εμφανιστούν στις αιγυπτιακές τηλεοπτικές οθόνες, πλάι στους σκαπανείς της Τηλεόρασης της Αιγύπτου.

Πηγές : "Ταχυδρόμος", Αλεξάνδρεια 15/5/1951, 4/1/1955 – en.wikipedia (2/1/2019)

Ο Νικηταρίδης είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα (1969), εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων των δικών του ανθρώπων που έζησαν στη Νειλοχώρα. Παράλληλα, ως παιδί καλλιτεχνών γονιών, με ρίζες από τη Χάλκη, τη Σύμη, την Κύπρο, την Κρήτη και την Αμοργό, που ασχολήθηκαν επί χρόνια με το ερασιτεχνικό θέατρο -και όχι μόνο- σε Αλεξάνδρεια και Σουέζ, κληρονόμησε αυτή του την κλίση στα Γράμματα.

Σταφύλι Του Έρωτα

....γράφει ο Δημήτρης Καλανδράνης

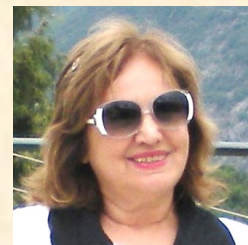
ΣΤΑΦΥΛΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ 24.9.2018

Όταν σε πρωτογνώρισα
ήσουν σταφύλι άγουρο,
του συφού χυμού το τσούξιμο
μου άρεσε στα χείλη.
Όσο μεγάλωνες,
του μοσχάτου τις ρώγες τις λαχταριστές
στη γλύκα και στο άρωμα
βιαζόσουν να ξεπεράσεις ,
και άλλη επιλογή δεν είχα,
ή ρώγα-ρώγα στα χείλη να σε γεύομαι
ή να καρτεράω τον τρύγο,
κρασί μοσχομυρωδάτο
βράδυ-πρωί να σε απολαμβάνω.
Και τώρα όταν στον ύπνο μου
με νέκταρ απ' τα χείλη σου
μεθάω στα όνειρά μου,
δεν θέλω να σ' αποχωριστώ,
παντοτινά να 'σαι κοντά μου.

Ο Δημήτρης Καλανδράνης γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου και τώρα ζει στην Αλυκή της Πάρου. Σπούδασε στην Αμπέτιο Εμπορική Σχολή του Καΐρου από την οποία αποφοίτησε το 1953 της Στ' Εμπορικού και είναι επίσης κάτοχος του ICS London Diploma Hotel Management, γνωρίζει δε έξι ξένες γλώσσες. Εργάστηκε στη Swissair από το 1964 έως το 1994. Από το 1994 που ζει μόνιμα στην Πάρο αρθρογραφεί στις τοπικές εφημερίδες με διηγήματα, δοκίμια και κοινωνικά θέματα καθότι είναι βαθειά κοινωνικοποιημένο άτομο με έντονη την αίσθηση της αλληλεγγύης.

Έχεις χαραγμένο στη μνήμη σου κάποιο περιστατικό από τα μαθητικά σου χρόνια στην Καϊρινή σου Σχολή; κάποια εμπειρία από την ζωή σου στην Αίγυπτο ; κάτι που σε συγκίνησε από την ωραία εκείνη εποχή και δεν μπορείς να ξεχάσεις; Μην αφήσεις τον χρόνο να το σβήσει ! Μοιράσου το με πολλούς άλλους που διψάνε να το διαβάσουν. Γράψε το !

και στείλε το στην συντακτική επιτροπή του περιοδικού. Τα υπόλοιπα θα τα φροντίσουμε εμείς.

« Μαρίζα »

.....γράφει η Έφη Χαλκιά, συγγραφέας

«Να ζήσεις Μαρίζα και χρόνια πολλά... χαμόγελο Μαρίζα μου», «Εντάξει παππού... «Το κουδούνι, κάποιος να ανοίξει την πόρτα» «Πάω εγώ μαμά» «ποιος είναι Γιώργο;» «Μια ανθοδέσμη με 15 τριαντάφυλλα με κάρτα στη Μαρίζα μου με αγάπη, Μπαμπάς» «Καλά τώρα μας θυμήθηκε...» «Έλα Μαρίζα μου σβήσε τα κεράκια, έχουμε πάρτι σήμερα, θα χορέψουμε, θα τραγουδήσουμε... Φουου, χρόνια πολλά Μαρίζα μου» «Ευχαριστώ μαμά» «Αγάπη μου, σφιχτή αγκαλιά» «Σ' αγαπώ παππού»...

Ουφ, επιτέλους μόνη στο δωμάτιό μου, ευτυχώς ξεμπερδεψα από την βασανιστική παράσταση της χαράς, σιγά τη γιορτή... Δεν με παρατάνε στην πίκρα μου, ντάουν, πολύ ντάουν σήμερα, ούτε ένα τηλεφώνημα από το Μηνά, σίγουρα είναι με τη Σεσίλ, μου τον έφαγε κανονικά όπως φαίνεται. Γιατί ρε Μηνά, τι έχει αυτή καλύτερο από μένα ε; Ίσως τα μεγάλα πράσινα μάτια και τη φινέτσα από τη Γαλλίδα μάνα της. Όλα τα αγόρια της πρώτης Λυκείου ζητιανεύουν ένα χαμόγελο της, σιγά... Είναι σκράπα στα μαθηματικά και στην έκθεση κάτω από τη βάση. Ε, βέβαια στο σπίτι μιλάνε μόνο Γαλλικά κι ο Έλληνας μπαμπάς της δεν καταφέρνει να κάνει κάτι γι αυτό, αυτή η παλιογαλλίδα η μάνα της τους κάνει ό,τι θέλει, είναι κι όμορφη.

«Ποιος είναι;» «Εγώ είμαι, Μαρίζα μου, ενοχλώ;» Έλα, παππού μου, πέρασε» «Δεν μου έφτασε η αγκαλιά, κι ήρθα για μεγαλύτερη» «Αχ παππού» «Κλάψε, κλάψε κοριτσάκι μου, έλα σκούπισε τώρα τα ματάκια, σου έχω πρόταση: Σε λίγες ημέρες τελειώνει το σχολείο και σου προτείνω να πάμε παρέα στο νησί για το γάμο της Αστραδαινής. Θέλει πολύ να παίξω βιολί στο γάμο της και θα το κάνω με χαρά. Έλα παρέα, θα νιώσεις καλύτερα, θα δεις». «Αχ παππού, είμαι χάλια, δεν θα είμαι καλή παρέα, άστο γι άλλη φορά». «Σκέψου το ξανά καρδούλα μου, έχουμε καιρό».

«Όχι θα κάτσω να σκάσω, έχει δικίο ο παππούς, η απόδραση στο νησί θα μου κάνει καλό, να ξεφύγει ο νους από το Μηνά, σιγά το γόη, ε δεν είναι και πρώτο μπόι, σιγά ρε μεγάλε, προτίμησες την ξερακιανή τη Γαλλίδα την ξενέρωτη με τα «μερσί» και «αμπιεντό», δεν το 'μαθε το «ευχαριστώ» στο σπίτι της, κι εκείνο το «θα τα πούμε» πρέπει να το λείει Γαλλικά, όχι ρε Μηνά δεν θα κατεβάσουμε και πλερέζα, φεύγω για το νησί. Το κινητό, που είναι το κινητό μου, α, νάτο κάτω από το κρεβάτι: Παππού έρχομαι, φύγαμε...».

Έλαμπε η Αστραδαινή στην εκκλησία παππού και το νυφικό της γιαγιάς της πολύ όμορφο και ξεχωριστό. Πάμε για το γλέντι κάτω από τα πλατάνια, όλα έτοιμα, οι πάγκοι τα τραπέζια, ανυπομονώ για το γαμπό, πάνε 3 χρόνια που έχω να το φάω. Που κάθεσαι παππού?» «Στη μέση Μαριζάκι, αριστερά ο Διαμαντής με τη λύρα και δεξιά ο Φρατζής στο αρμόνιο. Το γνωστό μουσικό παρεάκι χρόνια τώρα, να 'μαστε καλά να ανταμώνουμε στο νησί μας. «Άντε παππού, σε φωνάζουνε, καλή διασκέδαση, να ζήσει η νύφη κι ο γαμπρός, με ποιο χορό ξεκινάτε;» «Με το ροδίτικο, όπως πάντα».

«Ποιος είναι ο μπροστάρης Ουρανία;», «Ο Νικόλας, ο γιός του Δήμαρχου, α-στέρι στο χορό και το καμάρι του σχολείου. Το Σεπτέμβριο θα πάει Αθήνα για την Τρίτη Λυκείου. Σε κοιτάζει Μαρίζα, σου χαμογελά, σου γνέφει να μπει στο χορό, έλα πάμε, άντε μη ντρέπεσαι».

«Είμαι ο Νικόλας» «Χάρηκα, είμαι η Μαρίζα, ωραία χορεύεις, εγώ δεν τον ξέρω καλά το Ροδίτικο, ωχ σε πάτησα» «Όλα καλά, συνεχίζουμε...»

Ξημέρωσε και το γλέντι συνεχίζεται με αμείωτο κέφι. «Μπράβο παππού, πετάει το δοξάρι σου, σ' αγαπώ».

«Ευχαριστώ παππού, νιώθω καλύτερα αλλά δεν μπορώ να το χωνέψω, να μην έρθει ο μπαμπάς στα γενέθλιά

μου! Τη μισώ την Έλενα. Μου πήρε το μπαμπά στη Γερμανία και τώρα αγαπά τα δικά της παιδιά». «Δεν είναι έτσι κοριτσάκι μου. Ο μπαμπάς σ' αγαπάει και φροντίζει να μη σου λείψει τίποτα. Δεν τα κατάφερε αυτή τη φορά να είναι στα γενέθλιά σου αλλά η αγάπη του για σένα δεν αλλάζει. Ο έρωτας Μαρίζα μου δεν ζητά τη άδεια κανενός, έρχεται ξαφνικά χωρίς να τον περιμένεις. Η ζωή είναι μια συνεχής μεταβολή, δεν μας αφήνει να συνηθίσουμε πολύ στην ευτυχία ή τη θλίψη και μας δίνει τη δύναμη να προχωράμε, να κοιτάμε μπροστά». «Καλά εντάξει, εγώ αυτά δεν τα καταλαβαίνω, που πάμε τώρα;» «Στο ψαροκάικο του

καπετάν Ηλία για κακαβιά. Απόψε η ψαριά ήταν καλή και το γιορτάζει με τα φιλαράκια του και το καλό κρασί από το αμπέλι του Διαμαντή».

«Ωραία περάσαμε παππού, ήπια και μισό ποτήρι κρασί, δεν το λέμε στη μαμά έτσι ε;» «Ντάξει Μαριζάκι, προχό ο παππούς σου, αγκαλιά τώρα και ακούω, τι γίνεται με τον Νικόλα» «Ε, μου αρέσει και νομίζω ότι του αρέσω κι εγώ. Ανταλλάξαμε κινητά και θα τα πούμε στην Αθήνα το φθινόπωρο. Ετοιμάζεται για πανελλήνιες και θα κάνει την Τρίτη Λυκείου στην Αθήνα» «Ουάου να τα καλά νέα, πόσο χαίρομαι Μαριζάκι μου».

«...Ναί, Μηνάς εδώ, τι κάνεις Μαρίζα;»

«Άντε γεια Μηνά, adieu, τράβα να βρεις τη Γαλλίδα σου.

Αντίο θλίψη, καλημέρα Έρωτα.

Η Έφη Χαλκιά-Μαλαχιά μαθήτευσε στην Μελαχροίνειο και στην Αχιλλοπούλειο Σχολή από όπου αποφοίτησε το 1962. Οι συμμαθήτριάς της την θυμούνται σαν σημαιοφόρο και στα δύο σχολεία. Κατείχε διευθυντικές θέσεις σε Ελληνοφινλανδικές εταιρίες από το 1967 έως το 2004. Είναι μητέρα της Κέλλυς και της Σόφης και ευτυχισμένη γιαγιά της Ναταλίας, του Κωνσταντίνου, της Κωνσταντίννας και του Μάρκου. Τα ενδιαφέροντά της είναι τα ταξίδια, ο χορός, η συγγραφή και ο διαλογισμός. Είναι σπουδάστρια Tabula Rasa.

Για να ξέρετε – γλωσσικά ...

1. Οι οδηγοί των πρώτων αυτοκινήτων ατμού ονομάστηκαν «σοφέρ» δηλαδή «θερμαστές» γιατί ζέσταιναν το νερό της μηχανής πριν ξεκινήσουν!
2. Η γνωστή συνοικία Πατήσια ονομάστηκε έτσι από την αντίστοιχη Τουρκική λέξη που σημαίνει: τα κεκτημένα αγροκτήματα!
3. Όταν λέμε σε κάποιον «Αντίο» του λέμε κυριολεκτικά σύμφωνα με την αντίστοιχη Ισπανική φράση ότι «θα τα πούμε στον άλλο κόσμο», δηλαδή πρόκειται για ... αποχωρισμό.
4. Τα στοιχεία του πληκτρολογίου της γραφομηχανής «έως σήμερα Η.Υ.) τοποθετήθηκαν μπερδεμένα από τον Christopher Lathan το 1868 για να μπερδεύει τις γραμματείες και να μπλοκάρουν από την ταχύτητα τους τις μηχανές.
5. Η βέρα φοριέται στο τέταρτο δάκτυλο παράμεσο, γιατί παράμεσο διασχίζουν φλέβες που συνδέονται με την καρδιά.
6. Το 1630 ο Γάλλος Καρδινάλιος Ρισελιέ, διέταξε τα μαχαίρια του φαγητού να έχουν στρογγυλεμένες άκρες για να πάψουν επιτέλους οι καλεσμένοι του να καθαρίζουν τα δόντια τους με αυτά!

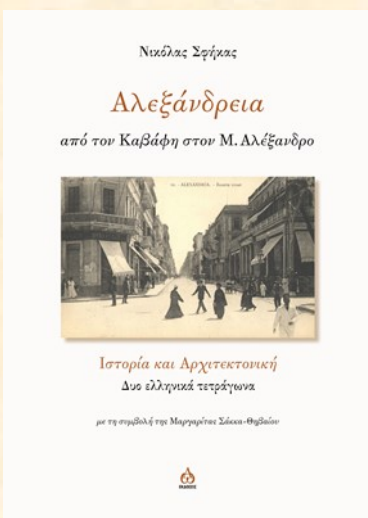
Αλεξάνδρεια, Από Τον Καβάφη Στον Μέγα Αλέξανδρο

.....γράφει η Πέρσα Κουμούτση

Την Δευτέρα 25 Φεβρουαρίου 2019 ο σύλλογός μας σε συνεργασία με το Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία την παρουσίαση του βιβλίου "Αλεξάνδρεια από τον Καβάφη στον Μ. Αλέξανδρο", Ιστορία και Αρχιτεκτονική, Δυο ελληνικά τετράγωνα. Σε μια κατάμεστη αίθουσα του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων με παρουσιαστές τους : Άκη Βλάχο, Πέρσα Κουμούτση, Χάρη Τζάλα και Μαργαρίτα Θηβαίου-Σακκά, ο Νικόλας Σφήκας μας παρουσίασε το νέο του λεύκωμα "Αλεξάνδρεια από τον Καβάφη στον Μ. Αλέξανδρο".

Στο τέλος της εκδήλωσης ο πρόεδρος του συλλόγου μας Μίμης Πιερής πρόσφερε ένα γλυπτό (του γλύπτη Γ. Σεπετζόγλου) με το λογότυπο του Συλλόγου στον Νικόλα Σφήκα.

Πρόκειται για το έκτο λεύκωμα του Αιγυπτιώτη αρχιτέκτονα, ζωγράφου, χαρακτή και μουσιολόγου Νικόλα Σφήκα, το οποίο αφορά κατά κύριο λόγο στα εμβληματικά κτίσματα της Έλληνικής Αλεξάνδρειας, μερικά από τα οποία διασώζονται ως σήμερα. Μέσα από ένα πλούσιο φωτογραφικό υλικό, παρατηρήσεις, διαπιστώσεις και κείμενά του, ο ερευνητής Ν. Σ. ανιχνεύει την ιστορία της Ελληνικής παρουσίας στην Αλεξάνδρεια, εκκινώντας από τη μεγάλη της ακμή και τα Πτολεμαϊκά αρχιτεκτονικά θαύματα: τη Βιβλιοθήκη, το Μουσείο, τον Φάρο, τα Ανάκτορα και ως την παρακμή της, στα μέσα-τέλη σχεδόν του 20ου αιώνα.. Εκτός από το πλούσιο και σπάνιο φωτογραφικό υλικό με τις λεζάντες και τις επεξηγήσεις του συγγραφέα, τις σύντομες ιστορικές αναδρομές για τα ρεύματα και την αρχιτεκτονική που δεσπόζει, κυρίως κατά το δεύτερο μέρος του 19^{ου} αιώνα, ο αναγνώστης έχει την ευκαιρία να γνωρίσει τα θέατρα, τους δρόμους, τις πλατείες, ακόμα και τη συγκοινωνία, τα εστιατόρια και τα καφέ, τα κέντρα διασκέδασης που ενέπνευσαν, συνδέθηκαν και πέρασαν στο συλλογικό 'φανταστικό' του Έλληνα, κυρίως

μέσα από τη λογοτεχνία. Στο λεύκωμα ανιχνεύονται κι άλλα στοιχεία που θεωρούνται καταλυτικά από τους ιστοριογράφους, όπως για παράδειγμα η «Αραβική Αναγέννηση», η λεγόμενη Αλ Νάχντα, που όχι μόνο συνυπάρχει με την εκρηκτική άνθηση των γραμμάτων και των τεχνών της ελληνικής παροικίας, αλλά συνετέλεσε σε σημαντικό βαθμό στην συνέχεια και την εξέλιξή της. Κατά αυτόν τον τρόπο, αναδεικνύεται ο πολυπρισματικός και πολυπολιτισμικός χαρακτήρας της πόλης, αλλά και η σχέση των Ελλήνων παροίκων με τους γηγενείς και τους άλλους «ξένους» που έζησαν εκεί, κυρίως κατά το πρώτο μισό μέρος του 20ου αιώνα, όπως επίσης οι αλληλεπιδράσεις με τις άλλες αρχιτεκτονικές, την κουλτούρα και τη γλώσσα, αναδεικνύοντας την ίδια στιγμή, το αξιοθαύμαστο έργο των Ελλήνων μηχανικών, που συνέβαλε στην αναγέννηση και τη ζωτικότητα αυτής της πόλης ως σήμερα.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, ξεδιπλώνονται δυο διαδρομές. Η διαδρομή των Ελλήνων από τα ελληνιστικά χρόνια ως τον Καβάφη, αλλά και η ιστορική διαδρομή της Αιγύπτου σε συνάρτηση πάντα με την παρουσία των Ελλήνων στις μεγαλουπόλεις της. Σε σύνολο 208 σελίδων διάστασης Α4, υπάρχουν 170 σπάνιες φωτογραφίες, και χάρτες, μεταξύ των οποίων και ο φημισμένος χάρτης του Αιγύπτιου αστρονόμου Αλ-Φάλακι. Ενώ στο πλούσιο αυτό σύνολο των φωτογραφιών περιλαμβάνονται σημαντικές γκραβούρες του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα, όπως για παράδειγμα: ο Χριστός Μέγας Αρχιερέας του Παλλαδά, το ψηφιδωτό της Αλεξάνδρειας από τα Γέρασα κ.ά. Σε ξεχωριστές ενότητες ο αναγνώστης θα γνωρίσει τα αρχοντικά του Quartier Grec, της Ελληνικής γειτονιάς όπου έζησαν η Πηνελόπη Δέλτα, αλλά και ο Σαλβά-

Αρχοντικό Πηνελόπης Δέλτα.
Αρχείο Νικόλα Σφήκα

γος, ο Γούσιος, μεταξύ άλλων σημαντικών Ελλήνων παροίκων και που επίσης ενέπνευσαν διαχρονικά καλλιτέχνες και συγγραφείς. Κι όλα αυτά αναβιώνουν στο καλαίσθητο αυτό λεύκωμα που προλογίζεται από τον Αλεξανδρινό φιλόλογο Γιώργο Οικονομίδη και τον Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Καβαλή. Άξια αναφοράς είναι και η συμβολή της αρχιτέκτονος Μαργαρίτας Σάκκα-Θηβαίου. με κείμενο και φωτογραφίες από την προσωπική της συλλογή. Το βιβλίο εκδόθηκε και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΑΩ με τη στήριξη της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου.

Η ΠΕΡΣΑ ΚΟΥΜΟΥΤΣΗ γεννήθηκε στο Κάιρο, Αιγύπτου. Εκεί πέρασε τα μαθητικά της χρόνια και αποφοίτησε από την Αμπέτειο σχολή. Ήρθε στην Ελλάδα αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου του Καΐρου.

Αιγυπτιώτες Ευεργέτες

Αδελφοί Αχιλλόπουλοι

**.....γράφει η Μαρία Χαραλαμπίδου,
απόφοιτος Αχιλλοπουλείου 1964**

Μία μικρή στήλη δεν δύναται να φιλοξενήσει τις ευχαριστίες των μαθητριών προς το διδακτικό προσωπικό και τους ευεργέτες ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος.

Σαν μαθήτρια της Αχιλλοπουλείου Σχολής θα ήθελα να αναφερθώ στους Ευάγγελο και Σοφοκλή Αχιλλόπουλο οι οποίοι δώρισαν μεγάλα χρηματικά ποσά για ευαγή ιδρύματα στην Ελλάδα και Αίγυπτο μεταξύ των οποίων είναι και η Αχιλλοπούλειος Σχολή Θηλέων απ' όπου και απεφοίτησα.

Οι ανωτέρω δύο αδελφοί κατήγοντο από την Τσαγκαράδα Πηλίου.

Ο Ευάγγελος εγκαταστάθηκε στην Αίγυπτο το 1855 και ασχολήθηκε μαζί με τον αδελφό του Σοφοκλή με το εμπόριο υφασμάτων. Οι δύο αδελφοί ήταν γενικοί προμηθευτές του Υπουργείου Στρατιωτικών και Ναυτικών μέχρι της εκθρονίσεως του Ισμαήλ Πασσά.

Ο Ευάγγελος Αχιλλόπουλος απέκτησε δύο κόρες και δύο υιούς .

Η βούληση του ήταν να λάβουν τα παιδιά του και τα εγγόνια του την ελληνική παιδεία. Στους δύο υιούς του άφησε το ποσό των 20.000 Λιρών με την υποχρέωση να παντρευτούν Ελληνίδες.

Η περιουσία του Ευάγγελου Αχιλλόπουλου ανήρχετο σε ένα εκατομμύριο Λ. Αιγ. Στην Κοινότητα Καΐρου δώρισε 15.000 Λ. Αιγ. για να διατηρείται σχολή Θηλέων και 8.000 Λ. Αιγ. για ίδρυση νοσοκομείου.

Η Σχολή ονομάστηκε Αχιλλοπούλειος και κτίσθηκε το 1905 στην περιοχή Αμπντίν του Καΐρου και το Νοσοκομείο εκτίσθηκε στην περιοχή Αμπασία του Καΐρου. Ο Ευάγγελος Αχιλλόπουλος βοήθησε μαζί με άλλους έγκριτους Έλληνες την Ελλάδα.

Τα δύο αδέλφια ασχολήθηκαν με το εμπόριο εισάγοντας υφάσματα και φέσια.

Δυστυχώς η συνεργασία των δύο αδελφών διαλύθηκε και ο Ευάγγελος έμεινε στο Κάιρο και ο Σοφοκλής στην Αλεξάνδρεια.

Γνωστοί για τις δωρεές τους και στην Αίγυπτο και στην ιδιαίτερα τους πατρίδα.

Αν περάσει κανείς από τον Βόλο δεν πρέπει να παραλείψει να δει το μοντέρνο κτήριο του Αχιλλοπουλείου Νοσοκομείου κληροδότημα των εν θέματι αδελφών.

Ευτυχώς υπήρξαν πολλοί Έλληνες της Διασποράς οι οποίοι προέβησαν σε δωρεές στην Ελλάδα η στο εξωτερικό. Τα έργα τους την πορεία και δραστηριότητες τους πρέπει κατά διαστήματα να τα δημοσιεύουμε για να αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση.

Οι ευχαριστίες μας προς τους δωρητές και ευεργέτες είναι δεδομένες και οι μνημονεύσεις και αναφορές μας σε αυτούς θα πρέπει να είναι συνεχείς

Ο Ελληνικός Κινηματογράφος Στην Αίγυπτο (Μέρος Β')

.....γράφει ο Γιώργος Μακρής

.....συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

ALVISE ORFANELLI (1901-1961)

Στο φωτογραφείο των *Aziz* και *Dores* στην Αλεξάνδρεια δούλευε και ένα δεκάχρονο αγοράκι Ιταλικής καταγωγής ο *Alvise Orfanelli*. Παρέμεινε μαζί τους ακόμα και όταν αυτοί άρχισαν να κινηματογραφούν επίκαιρα σε εξωτερικούς χώρους καθώς και σχολικές γυμναστικές επιδείξεις μαθαίνοντας έτσι την τέχνη της κινηματογράφησης μαζί με την τεχνική του ταυτοχρόνου σχολιασμού των βωβών ταινιών με την βοήθεια του φωνογράφου, μια τεχνική που είχαν εφεύρουν οι *Aziz* και *Dores*.

Το 1917 ιδρύθηκε η Ιταλική Κινηματογραφική Εταιρία (SITCIA) από Ιταλούς επενδυτές και την *Banco di Roma* με σκοπό να παράξουν ταινίες μεγαλύτερης διάρκειας από τις μέχρι τότε. Η εταιρία χρεοκόπησε μέσα σε ένα χρόνο και πούλησε τα μηχανήματα και εργαστήρια της στον *Alvise Orfanelli* ο οποίος έτσι έφτιαξε το δικό του στούντιο στην *Mansheyah* και με τον σκηνοθέτη *Leonardo Laricci* έφτιαξαν την βωβή ταινία *Madame Loretta-1919*.

Συνεργάστηκε με πολύ γνωστούς Αιγύπτιους σκηνοθέτες όπως τον *Fouad el Gazayerli* και αργότερα όταν μετακόμισε στο Κάιρο με τον *Youssef Chahine*.

Το ιδιαίτερο ταλέντο του ήταν να φτιάχνει κάμερες και εξοπλισμούς στούντιο.

Αν και Ιταλός είχε Αιγυπτιακή υπηκοότητα και έτσι δεν κρατήθηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης κατά την διάρκεια του πολέμου για αυτό και μπόρεσε να κάνει ταινίες μέχρι που πέθανε το 1961. Μια από τις τελευταίες ταινίες όπου εργάστηκε ως οπερατέρ ήταν το *Bab el Hadid* του *Youssef Chahine*.

Συνεργάστηκε και με τον *Togo Mizrahi* στο στούντιο *Bacos* στις ταινίες *el Hawiyah (el Kokain)*, *El Mandouban*, *Shalom el Tourgaman* και άλλες.

Μεταξύ 1936 και 1940 σκηνοθέτησε επτά ταινίες φίξιον. Το '38 έκανε την ταινία «*Η Υπηρέτρια μου*» (*Khadamtī*) σε δυο βερσιόν, Αραβική και Ελληνική που προβλήθηκε στις 27 Μαΐου του ίδιου έτους στον κινηματογράφο *Cosmograph* του Καΐρου (δεν υπάρχει πλέον).

Το ίδιο έτος παρήγαγε και σκηνοθέτησε την Ελληνική ταινία «*Αρραβών μετ' εμποδίων*» με τους Παρασκευά Οικονόμου και Ρένα Ντορ σε σενάριο του ίδιου.

Η πρεμιέρα έγινε φυσικά στην Αλεξάνδρεια στον κινηματογράφο *Ματζέστικ* και είχε μεγάλη επιτυχία. Την επόμενη χρονιά επαναπροβλήθηκε στην παροικία με τον τίτλο «*Τα αρραβωνιάσματα του Λούλη*». Στην Αθήνα προβλήθηκε στους κινηματογράφους *Κρόνος* και *Αττικόν*. Προβλήθηκε και στη Αμερική με τον τίτλο "*The handicapped engagement*" *.

Η τελευταία ταινία που γύρισε ο *Orfanelli* ως παραγωγός και σκηνοθέτης ήταν η «*Αγνούλα*» με τον Κώστα Μουσούρη σε σενάριο Μάνου Φιλιππίδη και προβλήθηκε στις 23 Ιανουαρίου του 1939 στον κινηματογράφο *Ίσις* της Αλεξάνδρειας. Ήταν ένα επιτυχημένο μελόδραμα το οποίο διαφημίστηκε ως «επιτέλους, η ταινία με την οποία θα εξιλεωθεί ο ελληνικός κινηματογράφος για τις αμαρτίες του...»

Μετά μεσολάβησε ο πόλεμος και ο εμφύλιος αλλά οι Έλληνες σκηνοθέτες επέστρεψαν στα Αιγυπτιακά στούντιο μεταξύ 1951 και 1954. Έτσι το 1954 κάνει τον διευθυντή φωτογραφίας στην ταινία του *Κακογιάννη* «*Κυριακάτικο Ξύπνημα*» με την Έλλη Λαμπέτη, τον Γιώργο Παππά και Δημήτρη Χορν, της οποίας τα εσωτερικά γυρίστηκαν στα στούντιο του Καΐρου. Επίσης το '54 συνεργάζεται με τον Σπέντζο στην ταινία «*Νύχτες της Αθήνας*».

Τέλος το 1958 είναι και πάλι διευθυντής φωτογραφίας στην ταινία «*Ο Άνεμος του Μί-σους*» σε σκηνοθεσία Νίκου Τσιφόρου με τους Σμαρούλα Γιούλη και Γιώργο Φούντα.

Ο *Alvise Orfanelli* συνέχισε ως διευθυντής φωτογραφίας μέχρι το τέλος της ζωής του το 1961. Τελευταία ταινία ήταν η ταινία *Fatouma* του *Hassan el Seifi*.

Και έτσι ολοκληρώνεται η προπολεμική περίοδος του ελληνόφωνου κινηματογράφου που παρουσίασε συνολικά έξι ταινίες όπως είδαμε. Σε αυτές θα μπορούσε να προστεθεί και μια έβδομη «Ο βασιλεύς των αλάτων» με πρωταγωνιστή τον Κίμωνα Σπαθόπουλο που γυριζόταν στα στούντιο του Ορφανέλι τον Οκτώβρη του 1937 που όμως απ' ότι φαίνεται δεν ολοκληρώθηκε ποτέ*.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ήταν αυτό το πολυπολιτισμικό κλίμα που επικρατούσε στην πόλη της Αλεξάνδρειας εκείνη την προπολεμική εποχή που έκανε το θαύμα του. Αφ' ενός δημιουργήθηκε ο εθνικός κινηματογράφος της Αιγύπτου. Ο Αιγυπτιακός κινηματογράφος δεν θα είχε υπάρξει ή τέλος πάντων όχι στην μορφή που τον γνωρίσαμε μετά αν δεν υπήρχαν αυτοί οι φωτισμένοι ξένοι οι οποίοι όχι μόνο δημιούργησαν την εγχώρια κινηματογραφία αλλά αφ' ετέρου έδωσαν και το φιλί ζωής στον ελληνικό κινηματογράφο ο οποίος τότε κάτω από την δικτατορία του Μεταξά δεν είχε πολλές πιθανότητες ανάπτυξης αφού το ενδιαφέρον τότε εστιαζόταν στα προπαγανδιστικά φιλμάκια. Είναι συγκινητικό που υπήρξε μια κοινή πορεία των δυο κινηματογραφιών και μάλιστα ο ένας αναγεννήθηκε μέσα από τον άλλο

Βέβαια μεσολάβησαν πολλά γεγονότα και επιπλέον ήλθε και η εθνικιστική μπουλντόζα του Νάσσερ και όλα αυτά τελείωσαν οριστικά και αμετάκλητα. Έμεινε όμως μια πολύτιμη κληρονομιά στην Αίγυπτο και ένα εκπαιδευμένο ανθρώπινο δυναμικό το οποίο αξιοποίησε τις γνώσεις του στην εξέλιξη της τοπικής κινηματογραφίας. Και ο ελληνικός κινηματογράφος βρήκε τον δρόμο του με τον Φίνο και άλλους αξιόλογους καλλιτέχνες..

Ταυτότητα των ελληνόφωνων ταινιών

ΔΟΚΤΩΡ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ(1937)

Παραγωγή Σκηνοθεσία TOGO MIZRAHI

Έτος 1937

Σενάριο TOGO MIZRAHI. Διασκευή της αιγυπτιακής ταινίας Doctor Farhat του ιδίου

Μεγάλου μήκους, κωμωδία, Α/Μ

Μουσική ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ

Παίζουν ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ,ΑΝΝΑ ΚΑΛΟΥΤΑ,ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΛΟΥΤΑ,ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΔΙΑΝΕΛΛΟΣ ,ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ, ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΖΙΝΙΟΛΗΣ, ΤΖΕΝΗ ΑΡΣΕΝΗ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΕΤΣΟΣ,ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΥΡΕΑΣ

Διάρκεια 90'

Πρώτη προβολή 23/3/1937 Ρουαγιαλ(Αλεξάνδρεια)

Πρώτη προβολή Ελλάδα 5/4/1937 Σπλέντιτ (Αθήνα)

Ο Επαμεινώνδας ένας αφελής τύπος παντρεμένος με μια ανυπόφορη γυναίκα μετά από μια σειρά παρεξηγήσεων βρίσκεται να υποδύεται τον ιατρό Χέλμη και να φλερτάρει την κοπέλα του δευτέρου. Όλα όμως επανέρχονται σε τάξη οι ερωτευμένοι σμίγουν και ο Επαμεινώνδας επανέρχεται στην άχαρη ζωή του.

ΟΤΑΝ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ(1937)

Παραγωγή Σκηνοθεσία: TOGO MIZRAHI

Μεταγενέστεροι Τίτλοι: ΣΤΙΣ ΕΝΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΗ, WHEN THE HUSBAND TRAVELS

Μεγάλου μήκους, κωμωδία, Α/Μ

Σενάριο: ΜΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Μουσική: Μενέλαος Θεοφανίδης

Παίζουν ΜΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, ΑΝΝΑ ΚΑΛΟΥΤΑ, ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΟΥΤΑ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΝΕΛΛΟΣ, ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΖΙΝΙΟΛΗΣ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΥΡΕΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

Διάρκεια 75'

Πρώτη προβολή 10/3/1938 Ίσις (Αλεξάνδρεια)

Πρώτη προβολή Ελλάδα 24/4/1938 Τιτάνια (Αθήνα)

Η ταινία αφηγείται την προσπάθεια μιας γυναίκας να συνετίσει τον σύζυγο της με την βοήθεια της αδελφής της.

ΑΡΡΑΒΩΝ ΜΕΤ'ΕΜΠΟΔΙΩΝ(1938)

Παραγωγή Σκηνοθεσία ALVISE ORFANELLI

Μεταγενέστεροι Τίτλοι: ΤΑ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΟΥΛΗ, THE HANDICAPPED ENGAGEMENT

Μεγάλου μήκους, κωμωδία, Α/Μ

Σενάριο ALVISE ORFANELLI **
Μουσική ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ/ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Παίζουν ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΡΕΝΑ ΝΤΟΡ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΦΩΦΩ ΓΕОРΓΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΑΙΡΗ ΓΕΩΡΓΙ-
ΑΔΟΥ, ΛΟΛΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Διευθυντής Φωτογραφίας BRUNO SALVI
Διάρκεια 80'
Πρώτη προβολή 30/9/1937 Ματζέστικ (Αλεξάνδρεια)
Πρώτη προβολή Ελλάδα 14/2/1938 Αττικόν, Κρόνος (Αθήνα)

Πρόκειται για την επιθυμία δυο νέων να αρραβωνιαστούν αλλά πάντα κάτι τους συμβαίνει και η τελετή ανα-
βάλλεται. Όλα αυτά μέσα από ευτράπελες καταστάσεις.

Η ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ(1938)

Παραγωγή Σκηνοθεσία TOGO MIZRAHI
Ξένος τίτλος THE REFUGEE GIRL
Μεγάλου μήκους, Α/Μ
Σενάριο TOGO MIZRAHI
Διασκευή σεναρίου ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΓΡΗΣ
Μουσική ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
Δ/ντης Φωτογραφίας NASR ABD EL HALIM
Στίχοι Τραγουδιών ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ
Τραγουδιστής ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ

Παίζουν : ΜΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ, ΤΟΥΛΑ ΑΝΖΗ, ΑΛΙΚΗ ΒΕΜΠΟ, ΜΑΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥ-
ΛΟΥ, ΠΛΕΣΣΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ, ΝΕΛΛΗ ΜΑΖΛΟΥΜΙΔΟΥ, ΤΑΚΗΣ ΜΙΖΑΝΤΖΗ

Διάρκεια 106'
Πρώτη προβολή 24/4/1938 Ίσις (Αλεξάνδρεια)
Πρώτη προβολή Ελλάδα 31/10/1938 Σπλεντιτ /Τιτάνια (Αθήνα)

Ένας πλούσιος άντρας που ζει ευτυχισμένος με την γυναίκα και την κόρη τους ερωτεύεται την γοητευτική σύνο-
δο του εκβιαστή ξαδέλφου του. Η γυναίκα του τον εγκαταλείπει και φεύγει με την κόρη τους και γίνεται τραγουδίστρι-
α. Ο άντρας αφού πληρώσει στον εκβιαστή ένα μεγάλο ποσό γυρίζει στην γυναίκα του και της ζητά να τον συγχωρέ-
σει.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΣΚΟΡΠΙΟΣ (1938)

Παραγωγή Σκηνοθεσία TOGO MIZRAHI
Μεγάλου μήκους, μουσική κωμωδία Α/Μ
Σενάριο TOGO MIZRAHI
Μουσική ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ

Παίζουν : ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΑΝΝΑ ΚΑΛΟΥΤΑ, ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΛΟΥΤΑ, ΣΤΕΛΛΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ

Διάρκεια 75'
Πρώτη προβολή 30/5/1938 Ρουαγιάλ (Κάιρο)
Πρώτη προβολή Ελλάδα 1943***

Ο συναισθηματικός διχασμός δυο γυναικών για το χατίρι ενός άνδρα.

ΑΓΝΟΥΛΑ(1939)

Παραγωγή Σκηνοθεσία ALVISE ORFANELLI
Σενάριο: ΜΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
Μεγάλου μήκους δραματική Α/Μ
Μουσική ΙΩΣΗΦ ΡΙΤΣΙΑΡΔΗΣ
Διευθυντής Φωτογραφίας BRUNO SALVI

Παίζουν ΑΛΙΚΗ ΜΟΥΣΟΥΡΗ, ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ, ΜΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΑΓΑΝΕΑΣ, ΜΑΡΙΚΑ ΡΑΥΤΟ-

Διάρκεια 90'

Μια όμορφη πλακιώτισσα θαμπωμένη από την εύθυμη ζωή της Αθήνας παρασύρεται σε αμαρτωλές περιπέτειες παρά ταύτα εξαγνίζεται μέσα από την απόλυτη και αμόλυντη αγάπη.

Πηγές

www.bibalex.or

Αργύρης Τσιάπος «Οι πρώτες ταινίες του Ελληνικού Κινηματογράφου»

“A History of Greek Cinema” by Vrasidas Karallis

www.tainiothiki.gr

*Αργύρης Τσιάπος «Οι πρώτες ταινίες του Ελληνικού Κινηματογράφου

**Σύμφωνα με τον Αργύρη Τσιάπο το σενάριο έγραψε ο Μ, Μαλιαράκης (Αργύρης Τσιάπος, «Οι πρώτες ταινίες του Ελληνικού Κινηματογράφου»)

***imdb

Έχετε κάποια παλιά φωτογραφία από τα μαθητικά σας χρόνια στην Αμπέτειο ή τις άλλες Καϊρινές σχολές ή την ζωή σας στην Αίγυπτο ; Σκανάρετέ την και στείλτε την σε μας να την δημοσιεύσουμε !

Για τους Αμπετειανούς Chef

ΤΣΟΥΡΕΚΙ ΝΗΣΤΙΣΙΜΟ

ΥΛΙΚΑ

200 γρ. Ζάχαρη
5 κόκκους μαστίχα
1 φακελάκι μαχλέπι
1 κουταλιά της σούπας γλυκάνισο
140 γρ. αραβοσιτέλαιο
¼ πορτοκάλι καθαρισμένο από την φλούδα του
80 γρ. χυμό πορτοκαλιού
80 γρ. φρέσκια μαγιά
600 γρ. αλεύρι για όλες τις χρήσεις

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Βάζουμε στο μπλέντερ του μίξερ την ζάχαρη, τη μαστίχα, το μαχλέπι, το γλυκάνισο και στην μεγάλη ταχύτητα αλέθουμε μέχρι να γίνουν σκόνη.

Τα αλεσμένα υλικά τα ρίχνουμε σε μία κατσαρόλα προσθέτοντας το λάδι, το ¼ πολτοποιημένο στο multi πορτοκάλι, το χυμό πορτοκαλιού, την φρέσκια μαγιά, το νερό και ζεσταίνουμε σε χαμηλή φωτιά όλα τα υλικά ανακατεύοντας συνέχεια μέχρι να διαλυθεί η μαγιά.

Αδειάζουμε την κατσαρόλα μας σε μια λεκάνη ή μεγάλο μπώλ προσθέτοντας το αλεύρι και ζυμώνουμε μέχρι η ζύμη μας να γίνει αφράτη και ξεκολλάει από τα χέρια μας .

Σκεπάζουμε με μεμβράνη την λεκάνη τοποθετώντας την σε προθερμασμένο φούρνο στους 50° C μέχρι να διπλασιασθεί σε όγκο. Πλάθουμε τα τσουρέκια σε πλεξούδες (βγαίνουν ανάλογα το μέγεθος εκάστου τρία τεμάχια) τα τοποθετούμε σε ταψί πάνω σε λαδόκολλα τσακίζοντάς την σε δύο χωρίσματα για να μην κολλούν μεταξύ τους τα τσουρέκια και τα αφήνουμε να φουσκώσουν ξανά όπως προηγουμένως.

Αλείφουμε με αυγό και ψήνουμε στους 175° C για 20' - 30' ή ανάλογα με τον φούρνο σας, μέχρι να ροδίσουν.

ΚΟΥΛΟΥΡΑΚΙΑ ΝΗΣΤΙΣΙΜΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ

ΥΛΙΚΑ

1 Ποτήρι ζάχαρη
1 ποτήρι λάδι
1 ποτήρι χυμό πορτοκαλιού
1 κ.γλ. σόδα
1 κ.γλ. κανέλλα
80 γρ. κονιάκ
Φλούδα ενός λεμονιού πολύ λεπτή
700 - 750 γρ. περίπου αλεύρι για όλες τις χρήσεις ή κατά προτίμηση.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Μέσα σε μπλέντερ χτυπάμε όλα τα υλικά εκτός από το αλεύρι.

Αδειάζουμε σε μια λεκάνη και προσθέτουμε το αλεύρι με την σπάτουλα, (η ζύμη να παραμείνει μαλακή). Σκεπάζουμε με μεμβράνη και την αφήνουμε για μισή ώρα.

Στην συνέχεια πλάθουμε τα κουλουράκια “με τα δύο χεράκια”.

Ψήνουμε στους 200° C μέχρι να ροδίσουν.

Καλή σας επιτυχία και χρόνια πολλά

“ Το δίδαγμα ενός γέρου ερυθρόδερμου”

Ο κόσμος θα ήταν καλύτερος εάν όλοι τάζαν τον καλό λύκο !!!

ΟΙ ΔΥΟ ΛΥΚΟΙ

Ένα βράδυ ένας γέρος Ινδιάνος της φυλής Τσερόκι, μίλησε στον εγγονό του για τη μάχη που γίνεται μέσα στην ψυχή των ανθρώπων, και του είπε:

Γιε μου, η μάχη γίνεται μεταξύ δυο λύκων που υπάρχουν μέσα σε όλους μας.

Ο ένας είναι το **Κακό**

Είναι:

- ο θυμός
- η ζήλια
- η θλίψη
- η απογοήτευση
- η απληστία
- η αλαζονεία
- η αυτολύπηση
- η ενοχή
- η προσβολή
- η κατωτερότητα
- τα ψέματα
- η ματαιοδοξία
- η υπεροψία
- το εγώ

Το Κακό

Ο άλλος είναι το **Καλό**

Είναι:

- η χαρά
- η ειρήνη
- η αγάπη
- η ελπίδα
- η ηρεμία
- η ταπεινοφροσύνη
- η ευγένεια
- η φιλανθρωπία
- η συμπόνια
- η γενναιοδωρία
- η αλήθεια
- η ευσπλαχνία
- η πίστη στο Θεό

Το Καλό

Ο εγγονός το σκέφτηκε για ένα λεπτό και μετά ρώτησε τον παππού του: «**Ποιος λύκος νικάει;**»

Ο γέρος Ινδιάνος απάντησε απλά... «**Αυτός που τάζεις.**»

Έχετε κάποια παλιά φωτογραφία από τα μαθητικά σας χρόνια στην Αμπέτσιο ή τις άλλες Καϊρινές σχολές ή την ζωή σας στην Αίγυπτο ; Σκανάρετέ την και στείλτε την σε μας να την δημοσιεύσουμε !

Ετήσια Τακτική Συνέλευση του Συλλόγου μας 20/3/2019

Τετάρτη 20 Μαρτίου 2019 και ο Σύλλογος Αμπετείου Σχολής συνεδρίασε για την ετήσια τακτική του συνέλευση στο εντευκτήριο του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων. Αφού στις 16:30 που ήταν η πρώτη κλήση δεν υπήρξε απαρτία, ο πρόεδρος Δημήτρης Πιερής ξεκίνησε στις 17:30 με 20 παρόντες, όπως ορίζει το καταστατικό. Για να ξεκινήσει η Συνέλευση ο Δημήτρης Πιερής πρότεινε για πρόεδρο της το μέλος μας Βασίλη Ζουέ και για γραμματέα την Βίλλη Πολίτου. Επειδή η κα Πολίτου δεν είχε φθάσει ακόμα, τα καθήκοντα της ανέθεσε στον Τάκη Σφακιανόπουλο.

Ξεκινώντας ο πρόεδρος της Συνέλευσης έδωσε το λόγο στον Δημήτρη Πιερή, ο οποίος διάβασε τα πεπραγμένα του έτους 2018. Στη συνέχεια ο ταμίας διάβασε τον οικονομικό απολογισμό του 2018 και τον προϋπολογισμό του 2019.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της εξελεγκτικής επιτροπής Μιχάλης Καυκάλας.

Όλα έγιναν παμψηφεί αποδεκτά από τους παρόντες.

Παρακάτω, προς ενημέρωσή σας, παραθέτουμε τον απολογισμό πεπραγμένων καθώς τον οικονομικό απολογισμό 2018 και τον προϋπολογισμό του 2019:

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΧΡΗΣΗ 2018 « ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ. ΠΙΕΡΗ »

Αθήνα 20 Μαρτίου 2019

Αγαπητά μας μέλη σας καλώς ορίζω, καθώς επίσης καλοσορίζω τους κ.κ. Πρώην Πρόεδρο και Γ.Γ Ιδρύματος Αμπέτ Κον Ν. Βαδή, τον Πρόεδρο Σ.Α.Ε. Κον Κ. Μιχαηλίδη και τον Επίτιμο Αντιπρόεδρο και Αμπετεϊανό της Ε.Κ.Κ. Κον Ν. Πολίτη, καθώς επίσης και την Πρώην Πρόεδρο του Σ.Ε.Α.Α.Σ. Κα Βίλλη Πολίτη – Ζουέ, που με την παρουσία τους τιμούν την 1^η μας Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου μας ως νέο Δ.Σ. που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες στις 25 Φεβρουαρίου 2018 με τα κάτωθι γνωστά αποτελέσματα ως **Διοικητικό Συμβούλιο** :

Πρόεδρος	Πιερής Δημήτρης
Α΄ Αντιπρόεδρος	Φλεβοτομάς Μιχάλης
Β΄ Αντιπρόεδρος	Βλάχος Ιωάννης - Κωνσταντίνος
Γεν. Γραμματέας	Μπαραμίλη Αικατερίνη και από τις 18-4-2019 ο Φοινίτσης Δημήτρης
Ταμίας	Παπαγεωργίου Τόλης
Μέλη	Κεραμιδά Ειρήνη Ραδόπουλος – Μαρνέλος Μιλτιάδης Σιγανός Δημήτρης
Επιλαχόντες	Φλωρεντή Γεωργία, Καρρά Καλιόπη, Μπάκωσης Στέλιος

Σκοπός και στόχος του νέου Δ.Σ. είναι η συνέχιση του Συλλόγου μας, που ιδρύθηκε το 1996.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 του Καταστατικού μας, το Δ.Σ. του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής, έχει την χαρά να υποβάλει στην Ετήσια τακτική Γεν. Συνέλευση των μελών, έκθεση για την δράση του κατά την χρήση από την 1^η Ιανουαρίου 2018 μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2018.

Να υπενθυμίσω και κυρίως να γνωρίσω στα νέα μας μέλη, ότι ο Σύλλογός μας ξεκίνησε το 1996 τις δραστηριότητές του με τρεις στόχους : **α)** Πρώτα να συγκεντρώσει μαθητές που αποφοίτησαν ή για κάποια χρόνια φοίτησαν στην Αμπέτσιο Σχολή και βρίσκονται στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, με σκοπό να φέρει κάθε Αμπετεϊανό σε επαφή τον ένα με τον άλλο. **β)** Είμαστε σύλλογος πολιτιστικού κυρίως χαρακτήρα, που σκοπό έχει την προαγωγή και διάδοση

του πνευματικού και πολιτιστικού πλούτου του Αιγυπτιακού Ελληνισμού. και γ) στόχος του Συλλόγου μας είναι η συνεργασία όχι μόνο με τον κεντρικό κορμό του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων, αλλά και με άλλους Αιγυπτιακούς Συλλόγους σε κοινές πολιτιστικές, κοινωνικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες, προς κοινό όφελος. Τον 3^ο στόχο τον πραγματοποιήσαμε ως νέο Δ.Σ. καλώντας το Προεδρείο του Συλλόγου Ελλήνων Καΐρου σε συνάντηση γνωριμίας για προτάσεις συνεργασίας και κοινές δραστηριότητες, όπου και επετεύχθη.

ΚΙΝΗΣΗ ΜΕΛΩΝ – ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Σαν προτεραιότητα του νέου μας Δ.Σ. τέθηκε η αύξηση νέων μελών αλλά και ηλικιακά νεότερων, ούτως ώστε να υπάρξει συνέχεια του Συλλόγου μας, όπως και έγινε με την νέα μας σύσταση του Δ.Σ. Ο στόχος επετεύχθη από τους Α΄ και Β΄ αντιπροέδρους κ.κ. Μιχ. Φλεβοτομά, Άκη Βλάχο, και με το μέλος Δημ. Σιγανό, με συνολικά 28 νέα μέλη. Εύχομαι και ευελπιστώ ότι και εφέτος θα έχουμε με όλων μας και όλων σας την προσπάθεια για νέα μέλη. Η δυναμική παρουσία του Συλλόγου μας με μεγάλο αριθμό μελών, επηρεάζει ευμενώς όλα τα πολιτικά κλιμάκια της χώρας μας για οποιαδήποτε προβλήματα προκύπτουν στην Αμπέτειο Σχολή, όπως για παράδειγμα ο διορισμός εκπαιδευτικών.

Ο σκοπός του Συλλόγου μας δεν είναι κερδοσκοπικός, έτσι η ετήσια συνδρομή παρέμεινε και παραμένει εφέτος στα 15,00 ευρώ, (εκ των οποίων τα 5 ευρώ καταβάλλονται για τους σκοπούς του Συνδ. Αιγ. Ελλήνων,) πιστεύοντας ότι τα μέλη μας θα ευαισθητοποιηθούν να είναι περισσότερο συνεπείς στις συνδρομές τους, ώστε από τα έσοδα να μας δύναται η δυνατότητα να σας προσφέρουμε περισσότερες διευκολύνσεις κυρίως στις δύσκολες εποχές και βοήθεια στους συνανθρώπους μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Όπως θα θυμάστε στο πρώτο μας κάλεσμα σαν νέο Δ.Σ. συνάντησης – γνωριμίας με τα μέλη μας, την 21^η Μαρτίου, πέραν των άλλων σκέψεών μας που σας ενημερώσαμε, ήταν και αυτό της δημιουργίας **Κοινωνικής Πρόνοιας του Συλλόγου μας**, για τα μέλη μας που χρήζουν βοήθεια, παρόλο που υπάρχει στήριξη από την Κοινωνική Πρόνοια του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων προς τα αδύναμα μέλη του Συλλόγου μας και ευχαριστούμε. (Να ενημερώσω ότι τον Σύλλογό μας εκπροσωπεί επάξια στο τμήμα Κοινωνικής πρόνοιας του Συνδέσμου, το μέλος του Δ.Σ. η Κα Καίτη Μπαραμίλη.) Για να επιτευχθεί όμως η επιθυμία μας αυτή, η προσπάθεια που κατεβλήθη από εμάς, στάθηκε άκαρπη εύρεσης μονίμων χορηγών επί ετησίας βάσεως μέχρι στιγμής. Πιστεύω όμως πέραν αυτού, σύντομα να σας ενημερώσουμε τα ονόματα των μελών μας με διάφορες επαγγελματικές ιδιότητες, να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους μόνο στα τακτικά ταμειακά μέλη μας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ημερολογιακά πραγματοποιήθηκαν οι κάτωθι εκδηλώσεις μας με την υπέρμετρη βοήθεια και προσπάθεια της υπεύθυνης δράσεων Κας Κεραμιδά Ρένας, που με παρακάλεσε κάποια στιγμή να μην φέρει αυτό τον τίτλο, καθώς με τον ίδιο ζήλο θα τελεί τις υποχρεώσεις της προς τον Σύλλογό μας.

27 Ιανουαρίου 2018 Ετήσια Χορ/δα με το κόψιμο Βασ/τας στο Ξ/χείο Civitel

25 Φεβρουαρίου 2018 Γενική Συνέλευση με Αρχαιρεσίες

22 Απριλίου 2018 Το εθιμοτυπικό Τσούγκρισμα του αυγού που για πρώτη φορά έγινε σε ταβέρνα, αντί σε συνδυασμό με εκδρομή εκτός Αττικής.

16 Μαΐου 2018 Παρεδόθησαν 39 βιβλία από τον εκδοτικό οίκο «Ανάπλους» μέσω της Κυρίας Βασιλείας Κατσάνη στον Σύλλογό μας, κατόπιν προσπάθειας του Προέδρου, για την προσφορά αυτών, όπως εμπλουτίσουν την Σχολική βιβλιοθήκη των μαθητών της Αμπετείου. Αυτά παρεδόθησαν κατόπιν συνεννοήσεως, στον κ. Νικόλα Βαδή, για την μεταφορά τους στο Σχολείο.

27 Μαΐου 2018 Προβολή Αιγυπτιακής ταινίας με τίτλο “ Bab el Hadid “ στον φιλόξενο χώρο του Συνδέσμου Αιγυπτιακών.

24 Ιουνίου 2018 Beach Party στον Ε.Ν.Ο.Α. σε Συνεργασία με τον Σύλλογο Ελλήνων Καΐρου και με μεγάλη επιτυχία.

23 Σεπτεμβρίου 2018 Μονοήμερη εκδρομή Προσκύνημα στην Παναγία της Τήνου

24 Νοεμβρίου 2018 Μονοήμερη εκδρομή στην Θήβα, με επίσκεψη στο αξιόλογο Αρχαιολογικό Μουσείο.

14 Οκτωβρίου Ο Σύλλογός μας εκπροσωπήθηκε από τον Γ.Γ. Δ. Φοινίτση και εμού, στο Άστυ Αιγυπτιακών Κηφισιάς για το “Μνημόσυνο υπέρ των πεσόντων Αιγυπτιακών Ελλήνων στον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο”

Παράλληλα συμμετείχαμε εκπροσωπώντας τον Σύλλογό μας, σε εκδηλώσεις άλλων Συλλόγων.

Η συμμετοχή των μελών στις εκδηλώσεις, μας δίνει την ευχέρεια να διοργανώνουμε όλο και περισσότερες. **Ορισμένοι** αναφέρουν ότι ο Σύλλογος δεν παρουσιάζει ενεργητικότητα. Με λύπη μου σας πληροφορώ ότι η συμμε-

τοχές ήταν ελάχιστες τόσο στις εκδρομές όσο και σε πολιτιστικές, που αυτό μας προβληματίζει και ίσως βρεθεί αιτία για λύση, με την συζήτηση και τις προτάσεις σας για το καλύτερο, που πιστεύω στην μετέπειτα συζήτηση θα ακολουθήσει. **Επίσης ο Σ.Α.Ε.** από χρόνια τώρα, παραχώρησε στον Σύλλογό μας, την 3^η Τετάρτη κάθε μήνα το εντευκτήριο, για συναντήσεις φίλων Αμπετειανών καθώς επίσης και για πολιτιστικές εκδηλώσεις. **Οι μόνοι** που σταθερά την αξιοποιούν είναι η ονομαζόμενη “ Παρέα της Τετάρτης “ αποτελούμενη από αποφοίτους των ετών 1962, 1963, 1964. Ας αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση και για αποφοίτους μεταγενέστερων ετών, ούτως ώστε να επιτευχθεί ο πρώτος σκοπός του καταστατικού μας. Δεν παρεξηγούμε κανέναν γνωρίζοντας τα προβλήματα της εποχής, αλλά ας αποτελέσει μια όαση ξενιοσιάς για λίγες ώρες τρώγοντας τα εδέσματα του αγαπητού μας Ρέντα που απλόχερα μας προσφέρει.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Η πρώτη Γ.Γ. με την σύσταση, Κα Μπαραμίλη Καίτη και για τις **τρεις** πρώτες συνεδριάσεις μας, έπραξε άψογα και υποδειγματικά το καθήκον της Γραμματείας, ακολουθώντας το παράδειγμά της ο τωρινός Γ.Γ. κ. Φοινίτσης Δημήτρης για άλλες έξι συνεδριάσεις, αλλά και για όλες τις ενημερώσεις μας προς τα μέλη μας, τηρώντας παράλληλα τις αλληλογραφίες εισερχόμενες και εξερχόμενες. Κατά την διάρκεια του έτους και από την σύσταση του νέου Δ.Σ. πραγματοποιήθηκαν 10 τακτικές συνεδριάσεις και μία έκτακτη. Για τους δύο Γ.Γ. εκφράζω τα συγχαρητήριά μου και τους ευχαριστώ.

TAMEIO

Το δύσκολο έργο του Ταμιά μας κ. Παπαγεωργίου Απόστολου (του Τόλη μας) το διεκπεραίωσε με απόλυτη επιτυχία, που θα φανεί και με την ανάγνωση της οικονομικής διαχείρισης από την ελεγκτική επιτροπή, παρόλα τα προσωπικά του προβλήματα που αντιμετώπιζε, όλο αυτό το διάστημα, δίδοντάς του τα συγχαρητήριά μου και το ευχαριστώ μου.

Ιδιαίτερα και σκόπιμα, άφησα στο τέλος να ευχαριστήσω από καρδιάς τους δύο **Αντιπροέδρους κ.κ. Μιχάλη Φλεβοτομά και Άκη Βλάχο**, για την υποστήριξη που έδειξαν με τις άοκνες προσπάθειές τους προς τον Σύλλογο μας, αναλαμβάνοντας το δυσκολότερο έργο, των εγγραφών νέων μελών και κυρίως νέους ηλικιακά επιτυγχάνοντάς το στον πρώτο χρόνο θητείας. Αλλά θέλω να τους ευχαριστήσω επίσης καθώς οι επαγγελματικές τους δραστηριότητες, τους αποσπούν από τις υποχρεώσεις του Συλλόγου μας, με το πρώτο μας όμως κάλεσμά τους, αμέσως δίνουν το παρών τους. Να σας ενημερώσω ότι ο κ. Φλεβοτομάς είναι ο συνδεδεμένος κρίκος του Συλλόγου μας, με τον Σύλλογο Ελλήνων Αποφοίτων Αμπετείου Σχολής, είναι επίσης και συνδεδεμένος κρίκος με την επιτροπή οργάνωσης της Αμπετειάδας, που πρόκειται να διεξαχθεί τον Οκτώβριο του 2020 στο Κάιρο. Για τις λεπτομέρειες θα αναφερθεί ο καθύλην αρμόδιος οργάνωσης Αμπετειάδας κ. Πεζάς, απόντος του κ. Φλεβοτομά. Κύριε Πεζά, φίλε Λάκη έχεις τον λόγο για 5”

Παράλειψή μου θα ήταν να μην αναφερθώ στην βοήθεια αλλά και στήριξη στο άτομό μου, σε κάποιες δύσκολες στιγμές και αποφάσεις μου για το καλό του Συλλόγου μας, του αγαπητού μου φίλου, συμμαθητή και συνεργάτη του Συλλόγου μας, Τάκη Σφακιανόπουλο, που τυπικά είναι εκτός συμβουλίου, ευχαριστώντας τον από τα βάθη της καρδιάς μου.

ΙΣΤΟΤΟΠΟΣ

Η διεύθυνση του Ιστότοπου του Συλλόγου μας όπως γνωρίζεται είναι www.ambetios.gr και για την αλληλογραφία είναι ambetios@ambetios.gr Την υποστήριξή του τον έχει αναλάβει ο Τάκης Σφακιανόπουλος, έως ότου βρεθεί αντικαταστάτης του και του δίδω τον λόγο να σας ενημερώσει εν συντομία ορισμένες διευκρινίσεις.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

Το αγαπητό μας μαθητικό περιοδικό “ΚΑΔΜΟΣ” όπου ξεκίνησε την ηλεκτρονική μορφή του το 2014 με την βοήθεια του Τάκη Σφακιανόπουλου και Αντώνη Πατρινού, **εκδίδεται** πλέον στο Κάιρο, από το Ίδρυμα Αμπετείου Σχολής. Η ιδέα της ηλεκτρονικής έκδοσης ενός δικού μας περιοδικού καλλιεργήθηκε από το Δ.Σ. εδώ και αρκετούς μήνες και παρουσιάσαμε το πρώτο του τεύχος, με το ξεκίνημα του Νέου Έτους με τον τίτλο “το ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.” που σημαίνει περιοδικό του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής και σε τριμηνιαία ηλεκτρονική έκδοση, με Επιτροπή Σύνταξης κατά αλφαβητική σειρά η Κυρία και Κύριοι, Καραντινού Βιβιάνα, Κουντούρη Δημήτρη, Πιερί Μίμη και Σφακιανόπουλο Τάκη. Την υπευθυνότητα Παραγωγής έχει ο κ. Πατρινός Αντώνης. Η ευθύνη έκδοσης ανήκει ως είθισται στον εκάστοτε Πρόεδρο του Συλλόγου μας. Για την μακροήμερευσή του, χρειάζεται και την δική σας υποστήριξη, στέλνοντας στην επιτροπή σύνταξης προσωπικές αναμνήσεις από την φοίτησή σας στην Αμπέτσιο αλλά και κάποια άρθρα σας γενικού ενδιαφέροντος.

ΣΤΟ ΕΤΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ έφυγαν από την ζωή τα μέλη μας :

Μιχάλης ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ απόφ. 1962

Σπύρος ΓΑΣΠΑΡΙΝΑΤΟΣ απόφ. 1960

Καθηγήτρια Σχολών Αχιλλοπουλείου και Αμπετείου, Γαλλικών ΖΕΝΤΕΛΗ.

Παρακαλώ πολύ όπως κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή στην μνήμη τους. Ας είναι Αιώνια η μνήμη τους.

ΑΠΟΝΟΜΕΣ

Τελειώνοντας τον απολογισμό μου, σας ενημερώνω ότι στην 5^η Συνεδρίαση του Δ.Σ. την Τετάρτη 16 Μαΐου 2018, μετά την πρόταση του Προέδρου Μίμη Πιερή αποφασίσθηκε παμψηφεί από τα μέλη του Δ.Σ. να ανακηρύξουμε τον Νικόλα Βαδή επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου μας στην Γενική μας Συνέλευση, προσφέροντάς του ένα αναμνηστικό για την 22 ετή προσφορά του στον Σύλλογό μας.

Καλώ επίσης τον αξιότιμο Συγγραφέα & Ιστορικό κ. Νικόλα Νικηταρίδη, να τον ευχαριστήσω εκ μέρους του Συλλόγου μας αλλά κι εμού προσωπικά για την αμέριστη συμπαράστασή του προς τον Σύλλογό μας όποτε την χρειαστήκαμε, με ένα γλυπτό αναμνηστικό του Συλλόγου μας. (και τον καλώ)

Σας ευχαριστώ, και παραχωρώ τον λόγο στον πρόεδρο της Γ.Σ. κ. Ζουέ.

Ανακήρυξη Νικόλα Βαδή ως επίτιμου Προέδρου

Βράβευση Νικόλα Νικηταρίδη

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αιγυπτιατών Ελλήνων

Το Προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης

Ορισμένα μέλη της Γενικής Συνέλευσης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2018

Το διάστημα από 1/1/2018 έως 31/12/2018 έγιναν οι παρακάτω πράξεις στο ταμείο

ΕΣΟΔΑ

1 α. Υπόλοιπο Ταμείου σε μετρητά 1.1.2018	1.576,68
β. Υπόλοιπο Τράπεζας Πειραιώς 1.1.2018	78,47
2. Συνδρομές έτους 2018	1.060,00
3. Εισφορές υπέρ ΣΑΕ έτους 2018	530,00
4. Εισπράξεις από Δωρεές	739,46
5. Εισπράξεις για Κοινωνική Πρόνοια	100,00
6. Εισπράξεις από εκδηλώσεις	3.945,00

Σύνολο 8.029,61

Ο Πρόεδρος

Δ. Πιερής

ΕΞΟΔΑ

1. α. Απόδοση εισφορών ΣΑΕ	530,00
β. Έξοδα εκδηλώσεων	4.003,00
γ. Συνεστίαση Παλαιών και Νέων μελών Δ.Σ.	400,00
δ. Γραφική ύλη, σφραγίδα ΣΑΣ, κλπ.	426,67
ε. Έξοδα ιστοτόπου ΣΑΣ	320,00
στ. Λοιπά έξοδα	1.058,28
ζ. Έξοδα Τράπεζας Πειραιώς	4,42
2. α. Υπόλοιπο Ταμείου 31.12.2018	1.213,19
β. Υπόλ. Τράπεζας Πειραιώς 31.12.2018	74,05

Σύνολο 8.029,61

Ο Ταμίας

Α. Παπαγεωργίου

Ο Γεν. Γραμματέας

Δ. Φοινίτσης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2019

ΕΣΟΔΑ

Συνδρομές	1.000,00
Έκτακτα Έσοδα	1.500,00
Έσοδα εκδηλώσεων	1.500,00

Σύνολο 4.000,00

Ο Πρόεδρος

Δ. Πιερής

ΕΞΟΔΑ

Κοινωνική Πρόνοια	1.000,00
Έξοδα εκδηλώσεων	2.000,00
Διάφορα έξοδα, ταχυδρομικά κλπ.	1.000,00

Σύνολο 4.000,00

Ο Ταμίας

Α. Παπαγεωργίου

Ο Γεν. Γραμματέας

Δ. Φοινίτσης

Παραδοσιακοί Χοροί : ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

.....γράφει η Καίτη Μπαραμίλη, απόφοιτος 1967

Η Καππαδοκία περιλαμβάνεται στις περιοχές της κεντρικής Μ. Ασίας η οποία όμως έχει διαφορετική μουσική παράδοση από τον Πόντο και τα παράλια της Μ. Ασίας, καθότι επηρεασμένη: «στην Καππαδοκία από τη μια μεριά διατηρήθηκε εξαιρετικά καθαρή η ελληνική παράδοση και από την άλλη, όπως και στον Πόντο, ορισμένα φαινόμενα εξηγούνται μόνο από τη συγχώνευση των δύο πολιτισμών» (Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, φίλοι Μουσικού Λαογραφικού Αρχείου Μέλπωσ Μερλιέ, τραγούδια της Καππαδοκίας). Παρόλο που Πόντος και μικρασιατικά παράλια έχουν τις ίδιες επιρροές, η μουσική της Καππαδοκίας διαφέρει όπως διαφέρει και η μορφολογία του εδάφους της (παράλια Μαύρης Θάλασσας), κυρίως αν συγκριθεί με την ποντιακή παράδοση, καθώς μοιάζει με τα νησιώτικα τραγούδια του Αιγαίου.

Περιοχή Καππαδοκία

Κυριότεροι Χοροί

Φάρασα

Χορός του Εζ Βασίλη. Χορευτική πομπή προς τιμήν του Αγίου Βασιλείου. Τα Φάρασα ήταν έξι χωριά με κεφαλοχώρι τον Βαρασσό. Μιάμιση ώρα από το Βαρασσό στη ρίζα απόκρημνου βράχου, ήταν η Σπηλιά όπου γινόταν κάθε χρόνο το μοναδικό Καππαδοκικό έθιμο που διασώθηκε μόνο στο Βαρασσό. Το βράδυ της παραμονής της Πρωτοχρονιάς οι Βαρασσίωτες, σε μεγάλες συγγενικές και γειτονικές συντροφικές, κρατούσαν τα μαχαίρια τους στη ζώνη, τα τουφέκια τους στον ώμο, μαντήλια στο λαιμό. Έπαιρναν και τα «τσοπράδε» σακκούλια με τα φαγητά τους ξεκινούσαν με αναμμένες δάδες, πάντοτε σχεδόν με χιόνια, τραγουδώντας και τα μουσικά όργανα συνόδευαν το ενθουσιαστικό τους τραγούδι «Χτυπάτε να υπάμε στον Εζ-Βασίλη» με τουφεκίες και κουμπουριές, φτάναν εκεί, άναβαν μεγάλες φωτιές ψήνανε τις σουβλές, τρώγανε πίνανε χορεύανε τον κυκλικό χορό του και μετά, σε προχωρημένη ώρα της νύχτας γύριζαν πάλι με τον ίδιο χαρούμενο τρόπο στο χωριό.

Ντίπασκα ή Αν'τιπασχα. Την Κυριακή του Θωμά, τον «Ντίπασκα» καθώς έλεγαν, γινόταν λειτουργία στον Αι Βαράση

και ύστερα μαζεύονταν κατά συνοικίες και χόρευαν στα δωμάτια των σπιτιών.

Σεήτα-τα Αντικριστός γυναικίος χορός του γάμου, χορευόταν από παντρεμένες γυναίκες με καλυμμένο το πρόσωπο και

Ονιμά ή Ωνημά (Ω μάνα, χορός μάνας κόρης) Το Ωνημά ήταν ένας αρκετά μυστικιστικός χορός, δύο μόνον άνθρωποι θυμούνται σήμερα κάτι γι αυτόν. Λένε ότι αναφέρεται σε μια Άννα που έψαχνε να παντρευτεί ενώ είχε κόρη της παντρειάς και η κόρη φώναζε «Ω μάνα, γιατί το έκανες αυτό, γιατί με ρεζίλεψες». Το χόρευαν πάντα γυναίκες. Ήταν αντικριστός χορός και άλλαζαν θέσεις, μέτωπα. Χορευόταν από ένα ζευγάρι ή από δύο.

Χορός της Αβίτσας ή της Σαβίτσας (της Αυγής) αντρικός χορός σε κλειστό κύκλο που χορεύονταν από τους φίλους του γαμπρού, ξημερώματα πριν ή μετά το γάμο κάτω από τα δώρα του.

Χορός με τα σπαθιά-του μασαιριού η παίγνη Τον χόρευαν μερακλήδες άντρες στο γαμήλιο γλέντι.

Χορός με τα μαντίλια-Μο τα γλέχε ζευγαρωτός αντικριστός χορός με μαντήλια που ήταν και ο επίσημος χορός στο γαμήλιο γλέντι για το ζευγάρι και για τους γονείς των νεόνυμφων. Άλλη εκδοχή χορεύονταν από το νιόπαντρο ζευγάρι και τους γονείς του μετά το γάμο ή από γυναίκες στην διαδικασία προετοιμασίας του γάμου.

Λέιλαλουμ ή Λέιλαλιμ Γυναικίος Πασχαλιάτικος χορός τύπου στα τρία.

Ισος. Ήταν αντικριστός χορός και κρατούσε την πρωτιά στους ντόπιους χορούς. Τα βήματα ήταν περίπου τα ίδια με των μαντηλιών και κουταλιών της Βαρασσού. Στα χέρια κρατούσαν ζιλια και χτύπαγαν το ρυθμό ή απλώς είχαν τα τρία δάχτυλα ενωμένα σαν την Αγία Τριάδα. Πολλές φορές οι έξω του χορού φώναζαν διάφορα πειράγματα, κυρίως στις μέλλουσες νύφες, άλλωστε ο χορός ήταν ένα είδος νυφοπάζαρο για τους λίγους άντρες που υπήρχαν. Καμιά φορά χόρευαν με κουτάλια και ντέφι. Πολλά τραγούδια ήταν στα τούρκικα.

Χαρμάν Γερί. Σημαίνει αλωνότοπος στα τούρκικα πιάνονται στο κύκλο άντρες και γυναίκες σταυρωτά . Πάντοτε πιάνονται σε δύο ομάδες , όπου στην κάθε μία υπάρχει τουλάχιστον ένας μερακλής τραγουδιστής. Ο πρώτος πρέπει να είναι ο καλύτερος από τους παρευρισκομένους στον χορό και στο τραγούδι. Παλιότερα πατούσαν με τον χορό αυτόν τη παραγωγή από το αλώνι,

Χορός χουλιέρε ή μο τα χουλιέρε, ή χορός με τα κουτάλια. Αντικριστός χορός που χορεύεται με τη συνοδεία των κουταλιών. Ανήκει στη κατηγορία των τσιφτετελιών (σκοποί που προέρχονται από διπλόχορδα όργανα, τσιφτ =διπλό και τέλι=χορδή). Πανκαππαδοκικός δίσημος καρσιλαμάς.

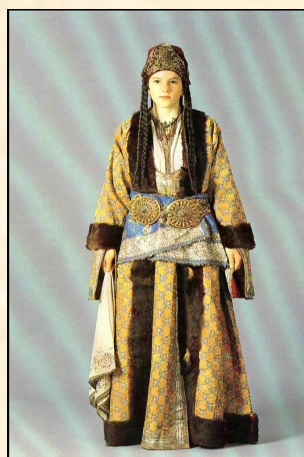

Σουρουντίνα (σουρουντίζω = σέρνω, τραβάω κάτι) Σημαίνει χορεύω στο γλωσσικό ιδίωμα του χωριού Μιστί Καπαδοκίας. Χόρευαν χώρια άνδρες -γυναίκες, με άνδρα οδηγό αναπαριστώντας την αρπαγή μιας χριστιανής από αλλόθρησκους κατά την παράδοση. Ήταν χορός που, όπως ισχυρίζονταν οι Μισιώτες, τον χόρευαν μόνο αυτοί και οι Χριστιανοί του Σεμέντερε. Μοιάζει σαν αναπαράσταση κάποιου γεγονότος, ίσως αρπαγής χριστιανής κοπέλας από Τούρκους, όπως λένε και οι στίχοι ενός από τα τραγούδια που τραγουδιόνταν στον χορό. Μόνο στην αρχή χόρευαν κυκλικά, έπειτα ο χορός ίσιωνε, η μία χόρευε πίσω από την άλλη και όλες πίσω από τον άντρα οδηγό. Ο χορός άρχιζε αργά και κρατούσε έτσι όσο ήταν κυκλικός. Όσο προχωρούσε όμως το τραγούδι, τόσο γινόταν πιο γρήγορος, ώσπου σε μια στιγμή οι γυναίκες έβγαιναν - πιασμένες όπως ήταν - από τον κύκλο κι έκαναν αντίθετη πορεία, έτσι που οι ράχες των πρώτων να βλέπουν τις ράχες των επόμενων. Σιγά σιγά άρχιζε να γίνεται γρηγορότερος ο χορός.

Περιοχή Ικόνιο

Τσοκμέ-τσοκμέ=γονάτισμα Αντρικός χορός ζεϊμπέκικος από την Καισάρια. .

Κόνιαλι (από το Ικόνιο). Χορός χουλιέρε ή μο τα χουλιέρε πανκαππαδοκικός δίσσημος καρσιλαμάς με συνοδεία κουταλιών και παραλλαγές από τόπο σε τόπο.

Νυφική φορεσιά των Ελλήνων της Σίλλης

Κυριότεροι χοροί

Τσίφτ (διπλό) Αντικριστός χορός. Μια άλλη φιγούρα του Ζεϊμπέκικου Περγάμου που είναι τριπλό γονάτισμα που γίνεται συγχρόνως και από τους δύο χορευτές.

Χορός των Μαχαιριών αντρικός Ενδιάσημος ζεϊμπέκικος που χορεύεται με μαχαίρια.

Χορός των Κουταλιών Δίσσημος αντικριστός χορός που χορεύεται με συνοδεία κουταλιών.

Τεκ (Κιουτάχεια) Παιχνίδισμα δίσσημος αντικριστός χορός. Είναι μια φιγούρα όπου ο ένας κάνει βήμα κατ'άνω στον άλλο, ενώ ο άλλος οπισθοχωρεί. Ο πρώτος πηδάει στο ένα πόδι σκύβοντας μπροστά στον άλλον ακουμπώντας σχεδόν το χέρι στην γη. Μετά σηκώνει το κορμί επάνω και το χέρι ψηλά και κάνοντας στροφή απομακρύνεται. Το ίδιο επαναλαμβάνεται.

Πηγή πληροφοριών από εγκυκλοπαίδειες και το διαδίκτυο

Η Καίτη Μπαραμίλη γεννήθηκε στο Κάιρο και αποφοίτησε από την Αμπέτσιο (ΣΤ' Εμπορικού) το 1967.

Μας γράφουν για Το ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

Αγαπητέ Μίμη,
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

Να σου εκφράσω τα ειλικρινή μου ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!
BRAVO! Στο πολύ ωραίο περιοδικό με πολλά πλούσια και ενδιαφέροντα άρθρα.
BRAVO! Στο πολύ συγκινητικό το άρθρο του Τάκη για τον αείμνηστο Θ. Κονά.
Τα 2 ωραιότερα mails που έλαβα φέτος!
Ευχές για Καλή και Ευτυχισμένη να είναι η Νέα Χρονιά σε όλους με υγεία.
Με Αγάπη.

Κώστας Ευφροσύνης

ΠΟΛΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!!!
ΘΕΡΜΕΣ ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ.
ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΥΓΕΙΑ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!!!
ΚΑΛΟ ΚΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2019!!! ΑΜΗΝ.

ΚΙΚΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

Γειά σας !
Στο Δ.Σ. του Συλλόγου της Αμπετείου Σχολής, σε όλα τα μέλη και σε όλους τους Αμπετειανούς εύχομαι το Νέον Έτος 2019 με Υγεία, Χαρά, Ευτυχία, Ειρήνη και καλή Πρόοδο. Για το καινούργιο περιοδικό θέλω να σας συγχαρώ για την ωραία πρωτοβουλία και να σας ευχηθώ καλή επιτυχία. Το διάβασα όλο και η υλη του είναι πολύ πλούσια, υπέροχη και ωραία και οι συνεργάτες σας όλοι θαυμάσιοι. Τους χαιρετισμούς μου από το ωραίο και μακρινό Montreal, Quebec, Canada.

Μενέλαος Παυλίδης

(Απόφοιτος Γυμνασίου 1943. Υιός του Δασκάλου Βασιλείου Παυλίδη)

Αγαπητοί μου φίλοι και συμμαθητές.
Έλαβα το πρώτο τεύχος του " Περιοδικού ΣΑΣ". Κατά τη γνώμη μου, πρόκειται για μία πολύ καλή έκδοση με αξιόλογη εκτύπωση, ενδιαφέρουσα και ποικίλη ύλη. Συγχαρητήρια στους συντελεστές. Εύχομαι η προσπάθεια σας να εκτιμηθεί από όλους τους Αμπετειανούς και ν'αποτελέσει άλλο ένα ευχάριστο και χρήσιμο μέσο επικοινωνίας. Καλή συνέχεια.

Δημήτρης Α. Καπαϊτζής

Σας δίνω συγχαρητήρια πράγματι το περιοδικό ΣΑΣ είναι άψογο -εντυπωσιακό και με πάρα πολλή ύλη. Σου κάνει μεγάλη ευχαρίστηση να το διαβάζεις αλλά και να ανατρέχεις στις αναμνήσεις μας στον τόπο που μεγαλώσαμε και πάλι.

Γεωργία Φλωρεντή
